415/ /008 000949 MMM
LAAKSO SIRKKA MMM
STURENKATU 9A2
00510 HELSINKI 51

TUNTURILATU
N:o 1/12.2.1999

Me kaikki rakennamme Tunturiladun mainetta

Tampereella tammikuussa pidetyssä kerhojen toimihenkilöiden koulutustilaisuudessa puhuttiin tiedottamisesta. Organisoidusta tiedotustoiminnasta vastaa puheenjohtaja ja sitä hoitaa nimetty toimihenkilö, mutta järjestön hyvän maineen rakentaminen on jokaisen jäsenen kunnia-asia.

Kerhon ja Tunturiladun maineella eli järjestökuvalla tai vielä hienommin sanottuna imagolla on merkitystä. Hyvä maine tuo jäsenet kokouksiin, retkille ja koulutustilaisuuksiin, se houkuttelee jäseniksi paikkakunnan parhaat ja mukavimmat retkeilyihmiset sekä nuoret toimintaa jatkamaan, se synnyttää mahdollisuuden hankkia taloudellista tukea tai vaikkapa hyvän retkipaikan käyttöoikeuden. Sanalla sanoen maine luo järjestön toimintaedellytykset. Jos maine on *huono, toimintaedellytyksetkin* ovat huonot, ja hyvämaineisen järjestön toimintaedellytykset muodostuvat hyviksi.

Miten hyvää mainetta sitten rakennetaan? Siihen vaikuttaa kaikki se, mitä sanomme, kaikki se, mitä teemme ja erittäin voimakkaasti sekin, miltä näytämme.

Muokkaamme järjestökuvaa tahtoen ja tahtomattamme

Jokainen tilaisuutemme rakentaa järjestökuvaa, jokainen tunturilatulaisena tai kerhonsa edustajana esiintyvä jäsen rakentaa järjestökuvaa. Kivat, odotusten mukaiset kerhoillat, retket ja muut tilaisuudet muokkaavat järjestökuvan hyväksi omien jäsenten keskuudessa. Järjestölle tärkeimmät ihmiset ovatkin juuri sen omat jäsenet, ja siksi kerhon maineen pitäisi olla erityisen korkealla oman jäsenistön keskuudessa. Osallistuessamme kerhomme tai Tunturiladun tilaisuuksiin me jokainen osaltamme luomme käytöksellämme, sanomisillamme, tekemisillämme ja tekemättä jättämisillämme järjestökuvaa muiden jäsenten mielissä.

Myös kotona muovaamme järjestömme mainetta muiden perheenjäsenten keskuudessa kaikella sillä, joka elämässämme liittyy Tunturilatuun tai tunturikerhoon. Puhumattakaan siitä, millaisia asioita järjestöstämme kerromme. Jäsenten kotiväki on järjestölle melkein yhtä tärkeä ihmisryhmä kuin jäsenet. Ajatellaanpa vain, millaiset toimintaedellytykset on sellaisella tunturilatulaisella, jonka kotiväki suhtautuu koko touhuun vihamielisesti. Kannattaisiko kerhon joskus noteerata jollakin tavalla erikseen ne jäsenten perheenjäsenet, jotka eivät ole mukana toiminnassa? Ehkä he lähtisivät johonkin sopivaan tilaisuuteen mielellään mukaan?

Luomme järjestökuvaa jopa täysin vieraiden ihmisten mielissä aina, kun meidät tiedetään tunturilatulaisiksi. Tunturilatulaisethan eivät toki toimikaan retkillään öykkärimäisesti ja piittaamattomasti, mutta jos joku sattuisi toimimaan ja hänet tunnistettaisiin järjestömme jäseneksi, niin kyllä järjestön maine kasvaisi kertaheitolla. Paha kello kauas kuuluu, sanotaan. Vastaavasti kyllä muistetaan myös poikkeuksellisen myönteiset kokemukset.

Miltä näytämme?

Harvoin tulee ajatelleeksi, että järjestökuvaan vaikuttaa myös se, miltä näytämme.

Tunturiladulla on ilo omistaa erittäin tyylikkäät ja ajattomat tunnukset. Niin Tunturiladun jäsenmerkki kuin susimerkitkin ovat mielestäni aivan huippuluokkaa. Kerhojen merkit ovat jo vähän kirjavampaa tavaraa, mutta kelvokkaita tunnuksia nekin kaikki tyynni. Järjestökuvaa luovat myös julkaisumme, tilaisuuksiemme opasteet jne, kaikenlainen ulkoinen esiintymisemme.

Esimerkiksi Tunturiladun tilaisuuksissa kannattaa satsata ulkoisiin puitteisiin, kuten opasteisiin, kyltteihin, susien vihkimispaikkaan jne. Tyylikkäät ja viitseliään näköisesti toteutetut puitteet nostavat osallistuvien jäsenten itsetuntoa ja antavat järjestöstä hyvän kuvan myös vierailijoille.

Tunturisusien maine kaipaa kevennystä

Yllättävän ja valitettavan usein olen törmännyt kielteisiin kommentteihin tunturisusista, jopa painetussa sanassa. Kommentteja leimaa toisaalta usko suden ylivertaisiin erätaitoihin ja toisaalta omalla erinomaisuudella leuhkimisen paheksuminen. Taitaa olla tällaisissa kommenteissa vähän kateuttakin mukana.

Vastikään esimerkiksi eräs retkeilykirjoittaja mainitsi lehden palstoilla susimerkkiä tarkoittaen siihen suuntaan, että hän ei ole moisia kunniamerkkejä kaivannut, taisipa väittää susimerkin kantajia ylpeiksikin. Yksi entinen työtoverini puolestaan kertoi kahdesta sudesta, jotka tulivat illansuussa kämpälle ja ryhtyivät kyöräämään sinne asettuneita ulos julistaen, että erämaan kirjoittamattoman lain mukaan viimeksi tulleille on tehtävä tilaa...

Toki yli puoleentoistatuhanteen sudeksi vihittyyn mahtuu monenlaista väkeä. Suurin osa susista käsittänee kuitenkin merkin ja susiarvon oikein: leikkimieliseksi järjestelmäksi, jonka avulla pyritään kehittämään retkeilykulttuuria ja -taitoja, jopa retkeilyn turvallisuuttakin. Puhumattakaan siitä, että se on yksi Tunturilatu-nimisen mukavan järjestön toiminnan kulmakivistä ja sen omaleimaisuuden luoja. Suurin osa susista varmasti myös tunnustaa nöyrästi - saavutustaan väheksymättä - että susiarvo ei anna aihetta tuntea itseään paremmaksi kuin muut kairankiertäjät.

Toivoisin, että niin Tunturilatu kuin yksittäiset sudetkin omassa pienimuotoisemmassa tiedotustoiminnassaan pyrkisivät hiukan keventämään susi-imagoa ulkopuolisten silmissä. Kertomaan susiarvojen leikkimielisestä, järjestötoimintaan liittyvästä luonteesta sekä tiedollisten ja taidollisten susisuoritusten arvokkaista tavoitteista. Onhan jokaisesta sudesta varmasti hienoa kuulua maineikkaaseen räätthyn, mutta merkin herättämästä nyreydestä pitäisi päästä. Niin, vai onkohan kukaan muu huomannut tällaista nyreyttä, kuvittelenko vain?

Juhana Häme

"Öljyvärimaalaus" kotimikrolla

Eräistä kuvanvalmistamoista saa jo nykyisin valokuvansa - paitsi tavanomaisessa muodossa - myös kotimikrolla katseltavina tiedostoina levykkeellä. Helpot kuvankäsittelyohjelmat puolestaan antavat mahdollisuuden näiden kuvien monenlaiseen muunteluun. Vaikkapa heikon ruskan saa omin voimin muunnetuksi mahtavaksi syksyiseksi värileikiksi. Tästä Susi-Kiisan viereiseltä nyppylältä Nuvvuksen kylän suuntaan otetusta kuvasta koetin tehdä kuvankäsittelyohjelmalla öljyvärimaalauksen näköisen. Samalla piti vähän parannella mm. Nuvvus-Ailigasta, kun pieni kompaktikamera oli latistanut maiseman muotoja... Lopputulos on arvoisan lukijan pääteltävissä. Ainakin Ailigaksen parantelu onnistui sikäli, että reissulla mukana ollut kaveri ihmetteli, ettei hän muistanutkaan sitä noin korkeaksi ja jyrkäksi.

Juhana Häme

Puheenjohtajan tähdenvälit

Kuluva vuosi on viimeinen ennen kakkosella alkavaa vuosituhatta. Monilla eiämänaloilla tätä vuotta vietetään merkkivuotena ja sen päätteeksi kehitellään monenlaisia tempauksia. Yhdistyksessämmekin tämä huomioidaan viettämällä Susikyrössä viikon kestävät vuosituhannen päättäjäiset ja samalla uuden alkajaiset. Ohjelmassa tulee olemaan ulkoilun lisäksi tutustumiskäyntejä lähikohteisiin ym. Tarkoituksemme on tehdä tästä talvisesta kohtaamisestamme mieliinpainuva tapahtuma ja toivomme jäsenkunnan osallistuvan siihen runsaslukuisesti.

☆

Kuluvana vuonna kiinnitämme huomiota liikunnan terveellisyyteen. Sen tuomina parannuksina elämänlaatuumme pidetään muun muassa hengitys- ja verenkiertoelinten toiminnan elpymistä, lihasten voimistumista seurausvaikutuksineen sekä niiden aikaansaamaa hyvää mieltä ja kehon keventymistä. Liikunnalla hankkimaamme hyvää mieltä ja -kuntoa ei voi varastoida, vaan sitä on pidettävä yllä jatkuvasti. Kun nykyisin on runsaasti saatavilla eri tyyppisille ihmisille tarkoitettua terveysliikuntaan liittyvää tietoa, jokainen voi helposti valita mieleisensä kuntoilutavan.

Känsäkouran ohjeena voisi pitää sitä, että lihasvoimin tapahtuvalla liikunnalla hengästytään muutaman kerran viikossa, unohdetaan kello ja suoritusten vertailu, hikoillaan, mutta ei rehkitä itseämme läkähdyksiin, ettemme kyllästyisi tähän elämäntapaamme. Suorituksen kestoaikaa lisäämällä saamme liikunnan tehon nousemaan ja kun liikumme ulkoilmassa, mihin meillä on erinomaiset mahdollisuudet, tervehdyttää se meitä kokonaisvaltaisesti. On pidettävä mielessä, että kunto ei kohene hetkessä, vaan se vaatii pitkäjänteisyyttä. Meillä tunturilatulaisilla ja muillakin retkeilytoiminnassa mukana olevilla ihmisillä on erinomaisena etuna se, että voimme olla harrastuksemme parissa samanhenkisessä seurassa.

☆

Tammikuun puolivälissä järjestettiin Tampereen yliopiston tiloissa kerhojen toimihenkilöille koulutustilaisuus. Koulutuspäivän aikana käsiteltiin yhdistyksemme hallintoon liittyviä keskeisiä asioita, kuten tiedottamista, jäsenasioiden- ja talouden hoitoa, toimikuntien ja työryhmien toimintaa, kerhoasioita ym. Lähes kaikki kerhot olivat edustettuina tilaisuudessa. Uskon saadun molemminpuolisen tiedonkulun tehostavan ja selventävän yhteisten asioiden hoitamista. Vilkas keskustelu ja mielipiteiden vaihto ilmensi osanottajien halua toimia yhteisten päämääriemme hyväksi.

☆

Viime vuonna jäsenmäärämme kasvoi huomattavasti. Uusille jäsenille tarkoitetussa esitteessämme kerrotaan yhdistyksemme monipuolisesta toiminnasta. Useimpien jäseniksi liittyvien ihmisten tavoitteena on saada tietoa retkeilystä ja luonnossa liikkumisesta. Meillä on oltava valmiudet vastata heidän odotuksiaan toimivasta latuyhdistyksestä. Tunturiladun koulutusohjelma kattaa suurelta osin nämä ulkoiluun liittyvät osa-alueet ja kurssitilaisuus on erinomainen tapa tutustua muihin retkeilystä kiinnostuneisiin ihmisiin.

Reipasta ulkoiluvuotta teille kaikille puhtaan liikunnan parissa.

Kyösti Lamminjoki

KÄMPPÄKUULUMISIA

Kuluneen vuoden kämppätoiminta kohdistui jälleen pääasiassa polttopuuhuollon lisäksi myöskin Susikyrön ja Susi-Talaksen patjojen uusimiseen.

Nokian seurakunta uusi leirikeskuksensa patjat ja lahjoitti 20 patjaa ja tyynyä Susikyröön. Tyynyt ovat uusia ja patjat uuden veroisia ja siistejä. Kiitokset lahjoittajalle ja puuhamiehelle. Susikyrönkin patjat olivat uusimisen tarpeessa. Vanhat patjat varastoitiin Susi-Oskarin ullakolle.

Talaksen vene alkoi olla jo laho ja vaarallinen käytössä, jonka vuoksi Susikyrön alumiinivene siirrettiin Talasjärven rantaan. Vene on vaneriveneen paikalla. Alumiini-veneessäkään ei ole tapinreikää, joten se on syytä säilyttää alaspäin. Susikyrö ei jäänyt ilman venettä, koska rannassa oleva muovivene on latulaisten käytössä. Susikyröön ja Talakselle hankittiin kelluntaliivit veneilijöiden käyttöön.

Talaksen patjat uusittiin myös ja ne hankittiin itse. Vanhat patjat luvattiin paikallisille poromiehille käytettäväksi heidän kämpillään.

Susi-Kiisan kaasupullot vaihdettiin ja niiden venttiilit ovat ns. päältäpainettavat. Kaikilla kämpillä on nyt samanlaiset pullot ja kytkentä niihin onnistuu ilman työkaluja ja on turvallisempi.

Allekirjoittanut joutuu vuosittain tekemään tilastot kävijöiden lukumäärästä ja yöpymisvuorokausista. Tilaston teko on osin arvailua, jos avaintiedot, tulo- ja lähtöpäivä sekä henkilöiden nimet puuttuvat.

Hyvää alkanutta vuotta!

Seppo Björkengren

Kokouksissa 10/98 ja 1/99 käsiteltiin mm seuraavia asioita:

– kokous 10/98 oli etupäässä järjestäytymiskokous. Nimetyt toimihenkilöt ja toimikunnat ovat tällä sivulla.

– Erävaelluksen SM 2000 kilpailujen kilpailijoiden kokoontumispaikaksi nimettiin Pello.

– todettiin, että kämppiin on hankittu suuria kattiloita ja myöhemmin hankitaan kahvipannut.

– päätettiin tilata Tunturiladulle jäsenmerkkitarroja kirjemerkkikoossa sekä suurempana "auton takaikkunassa" kokoa. Tarroja myydään jäsenille seuraavasti: kirjemerkki-arkki (12 tarraa) - 12 mk/kpl, iso tarra - 8 mk/kpl.

– kerhojen järjestämistä retkitapahtumista vuonna 1999 julkaistaan kooste Tunturilatu-lehdessä.

– Tunturi-Lapin luontokeskus on pyytänyt luontoiltaansa Tunturilatua esittelemään toimintaansa; Kyösti Lamminjoki toimii esitelmöitsijänämme.

Mukavaa vuotta 1999 ja luistavia latuja toivoo **Marita Maula**

Toimikuntien ja työryhmien kokoonpanot:

Toimikuntia täydennetään vielä.

Julkaisutoimikunta: Antti Karlin pj, Juhana Häme, Kyösti Lamminjoki, Marita Maula ja Anne Toivonen

Järjestötoimikunta: Terttu Civil pj., Annukka Hietala ja Eila Vilen

Koulutustoimikunta: Aarno Lehtisalo pj., Hanna-Mari Sinilehto

Kämppätoimikunta: Seppo Björkengren pj., Unto Flinkman, Lasse Kuukkanen, Eila Mäntynen ja Esko Sepponen

Nuorisoasiaintoimikunta: Marjut Nummela pj., Juhani Lahtinen, Seija Lipsanen ja Raija Palosaari

Retkitoimikunta: Raimo Pahkala pj., Esko Pirinen, Esko Sepponen, Niilo Siponen ja Reino Välisaari

Saamelaisasiaintoimikunta: Ritva Loimio pj., Martti Auvinen, Juhana Häme, Kauno Laine ja Seija Ålander

Juhlakirjatyötyhmä: Raimo Niklander pj., Hannu Hiltunen, Paavo Kihlberg, Kyösti Lamminjoki, Marita Maula, Yrjö Suuniittu ja Antero Tarvainen

Vuosituhannen päättäjäisviikkotyöryhmä: Raimo Pahkala pj., Terttu Civil, Elias Leinonen ja Raija Palosaari

Erävaelluksen SM 2000 johtoryhmä: Kyösti Lamminjoki pj., Jorma Alapuranen, Eero Lammi, Hannu Maula ja Jorma Pihlainen

Työvaliokunta: Kyösti Lamminjoki, Terttu Hokkanen, Väinö Martikainen, Marita Maula ja Marja-Liisa Mäki

Susivaliokunta: Jorma Alapuranen pj., Arvo Anivuo, Terttu Civil, Martti Eskelinen, Marita Maula ja Veijo Taavitsainen.

Susiksi aikoville järjestettäviä kuulemistilaisuuksia on tänä vuonna kevätpäivillä, Suomen Ladun Leiripäivillä, kesäpäivillä sekä syyskokouksessa ja susiaisissa. Sudenpentujen ja susikokelaiden on ilmoitettava etukäteen susivaliokunnan jäsenille aikomuksensa osallistua kuulemistilaisuuteen.

(Erityistapauksessa voidaan sopia kokelaan ja susivaliokunnan jäsenen kesken tilaisuuden järjestämisestä muunakin ajankohtana.)

Tunturisusijärjestelmä-vihkosta (sis. vaatimukset, säännöt, aputietoa sekä hakemuskaavakkeet) saa kerhojen sihteereiltä tai susivaliokunnan jäseniltä.

Susivaliokunnan jäsenet:

Jorma Alapuranen p.k. 09-512 0378, Arvo Anivuo p. p.k. 014-272 597,

Terttu Civil p.k. 03-3420933, Martti Eskelinen p.k. 09-855 4894,

Marita Maula p.k. 09-3451 820, Veijo Taavitsainen p.k. 05-281 249

Vuoden 1999 susianomukset on oltava 31.8. mennessä Marita Maulalla, Hippiäistie 6, 00780 HELSINKI

Pieni muistelus Tunturihiihtäjien laulun synnystä

Tunturiladun 40-vuotisjuhlajulkaisussa 1986 Jonne Saastamoinen selosti Suomen Ladun pitkäaikaisen puheenjohtajan, sosiaalineuvos Akseli Kaskelan muistelua Tunturihiihtäjien laulun synnystä vuonna 1935. Kaskela kertoo ensimmäisen tunturihiihtokurssin antaneen kirjailija Urho Karhumäelle niin voimakkaita vaikutteita, että laulu syntyi niiden tuloksena. Hän valaisee myös ensimmäisen säkeistön sisältöä, mm. sen karhunkaatamis- ja nylkemiskohtaa kertomalla Karhumäen nähneen ensimmäisenä yönään Hetassa unta karhujahdista.

Täydennettäköön tätä kuvausta tuolloin Suomen Matkailijayhdistyksen Hetan majalla työskennelleen anoppini Maj-Lis Majurisen muisteluksella. Hän kertoo Urho Karhumäen tulleen hiihtoretkeltä suuren innoituksen vallassa, kopanneen käsiinsä majan vieraskirjan ja painuneen sen kanssa edellisen illan jäljiltä vielä haaleaan saunaan. Siellä, hailakan saunan lauteilla, syntyi vieraskirjan sivuille yhdellä istumalla Tunturihiihtäjien laulu.

Eihän tämä vaikuttava innoitus mitään suurta runoutta tuottanut. Mutta tuottipa kuitenkin suositun laulun, jota edelleen lauletaan ja joka siis on säilynyt aikaa vastaan jo yli 60 vuotta. Toki tuttu sävel on auttanut osaltaan asiaa.

Juhana Häme

ERÄVAELLUKSEN 30-VUOTISJUHLAKILPAILU MIKKELISSÄ

Mikkelissä ratkotaan syyskuun toisena viikonloppuna erävaelluksen 30:nnet SM-mestaruudet. Juhlakilpailu on nimetty Marskin kierrokseksi ja sen järjestelyistä vastaa Mikkelin Latu.

Marskin kierros -nimen valinnalle Mikkelin Ladulla on vankat perusteet. Mikkeli on kolmen sodan päämajakaupunki. Suomen Marsalkka Mannerheimiin liittyviä muistoja kaupungissa on vaalittavana paljon. Mannerheim tunnetaan sotilas- ja valtiomiesuransa lisäksi tutkimusmatkailijana. Yhdestä hänen matkastaan kertoi joulun aikoihin TV:stä tullut ansiokas neliosainen dokumenttiohjelma. Toivottavasti kaikki katsoivat sen.

Erävaelluksen SM-99 -kilpailun järjestelytoimikunnan jäsenet kävivät viime syksynä hakemassa oppia Muonion kisoista. Matkan anti on ollut meille erittäin tärkeä hioessamme omia systeemejämme kuntoon.

Ratamestarimme on saanut työryhmänsä kanssa tulevan kilpailun reittisuunnitelmat valmiiksi ja reitit on kuljettu kertaalleen läpi. Etelä-Savoon vaativa SM-kilpailu sopii hyvin. Maastomme ovat mäkisiä ja runsaspeitteisiä, joten siellä varmasti seuloutuvat jyvät akanoista. Toisaalta vesien pilkkomat maisemamme takaavat nautiskellen kulkijoille silmänruokaa ja mieleenpainuvia elämyksiä.

Tehtäväryhmässämme on Erävaelluksen SM-kisoista tutuksi tulleita kasvoja. Heidän asiantuntemukseensa luottaen tiedämme, että luvassa on runsaasti mielenkiintoisia ja visaisia rastipähkinöitä kilpailijoiden ratkottaviksi.

Erävaelluksen SM-kisoihin Mikkeliin otetaan mukaan 220 ensin ilmoittautunutta paria. Ilmoittautumiset pitää lähettää kirjallisesti 1.7. mennessä osoitteeseen Erävaelluksen SM-99, Mikkelin Latu ry, PL 30, 50101 MIKKELI. Ilmoittautuminen on pätevä vasta kun osanottomaksu (550 mk/partio avoin, naiset veteraanit, 300 mk/partio nuoret) on maksettu kilpailutilille.

Marskin kierroksen keskuspaikka on Mikkelin maalaiskunnan puolella. Yhteislähtö vaativalle reitille tapahtuu Mikkelin keskustasta. Kilpailukeskuksessa ei ole majoitustiloja, mutta majoituspalveluja tarjoavat mikkeliläiset hotellit. Visulahden matkailukeskuksen alueelta löytyy tasokkaita mökkejä. Majoitusvarauksensa Erävaelluksen SM-kilpailuun tulevat tekevät itse. Ne kannattaa hoitaa hyvissä ajoin, sillä samana viikonloppuna Mikkelissä on myös iso autourheilutapahtuma.

Mikkelin Latu on vireä 550 jäsenen yhdistys. Kunniakas tavoitteemme on hoitaa juhlakisojen järjestelyt pääosin omien talkoolaistemme ja seudulla toimivien yhteistyökumppaneiden voimin. Lisäapu ei kuitenkaan ole pahitteeksi. Mikäli Erävaelluksen 30-vuotisjuhlakisojen talkootyö kiinnostaa, ottakaa yhteyttä kisajärjestelijöihin.

Tervetuloa Mikkeliin Marskin kierrokselle 9.-12.9.1999.

Lisätietoja tapahtumasta antaa Leo Turunen, puh. 015 230 070 tai 040 5203 732.

TUNTURIHOTELLI
VUONTISPIRTTI

Vuontis-Expressillä suoraan Tunturihotelli Vuontispirtille

Lähdöt perj. klo 20 Turusta tai Hgistä, paluu seur. la/su

– 19.2, 26.2, 19.3, 16.4, 23.4 Tku-Tre-Jkylä-Oulu-Vuontispirtti
(Hgistä yhteys Treen kautta näille vuoroille)
– 5.3 Hki - Lahti - Jkylä-Oulu-Vuontispirtti
– 12.3 Turku-Tre-Seinäjoki-Oulu-Vuontispirtti

Hinnat 2 hh/hlö/vko täysihoito 1.855,- – 2.400,- + matka max. 550,-
Mökeissä 3-4 hlöä mökissä täysihoito/hlö 1.530,- – 1.725,- + matka max 550,-

Kysy myös Kaustinen-Toholampi-Oulu-Vp matkaa 16.3 - 21.3.
p.016 - 537 356

Tunturihotelli
VUONTISPIRTTI

SF-993340 RAATTAMA, FINLAND
Puh. 016-537 356,
Fax 016-537 396

Tunturiladun johtokunta ja kokouksiin osallistuvat toimihenkilöt perhekuvassa kuluvan vuosituhannen viimeisen vuoden ensimmäisessä kokouksessaan 16.1.1999 Tellervon ja Väiskin kotona Tampereella. Henkilöt vasemmalta lukien, edessä alhaalla Terttu Hokkanen, Pirjo Sinilehto, Marita Maula ja Ritva Loimio. Takana Eila Vilen, joka oli saattamassa Pirjo Sinilehtoa uuteen tehtäväänsä, Väinö Martikainen, Marjut Nummela, Aarno Lehtisalo, Kyösti Lamminjoki, Raimo Pahkala, Veijo Taavitsainen, Marja-Liisa Mäki ja Esko Sepponen. Kuvasta puuttuu Antti Karlin, jonka kuva sivulla 10.

Kuvan ottaja on Tellervo Mäenpää.

E.N. Manninen: Kahdentoista härjän raito

Teos sisältää Veli-Pekka Lehtolan kokoamia, Mannisen kokemuksistaan 30-40 luvuilla eri aikakausilehtiin kirjoittamia kuvauksia vanhasta Lapista. Kirjoittajan elämä oli varsin tapahtumarikas. Lapsuus Enontekiöllä, kouluttautuminen jääkäriksi Saksassa, komppanianpäällikkönä kansalaissodassa, useita vuosia jätkänä Lapissa ja Helsingissä suoritettujen opintojen jälkeen nimismiehenä Utsjoella ja poliisimestarina Oulussa.

Kirjailijoiden klassikoihin kuuluva kirjoittaja sai äkillisesti kutsun viimeiselle tunturilleen jo 50-vuotiaana ja tässä esiteltävässä teoksessa olevat tarinat ovat kokoelma hänen myöhemmin löytyneitä kirjoituksiaan.

Mannisen kielenkäyttö on hyvin elävää ja aikansa elämää kuvaavaa. Kirjan tekstissä vilahtelee runsaasti meille etelän ihmisille tuntemattomia sanontoja, mutta niiden merkitys selviää kuvauksen asiayhteydestä, esimerkiksi rammi-sanan merkitys. Pohjoisen murteella esitettyjen vanhan ajan ihmisten puheissa ilmenee usein karustikin esille tulevaa sydämen lämpöä.

Kun Manninen oli venematkalla lähdössä Utsjoelta pois, huutaa paikkakuntalainen matkalaiselle: Hyvästi väärti, mihin tämä vastaa "Hyvästi, terveenä elä". Kirjassa esiintyy myös sille ajalle tyypillisiä sanontoja kuten joku on tullut Rovaniemen etelästä tai kun Magga näytti Ant'ista kiihtävältä ja tykättävältäkin.

Utsjokelaisten suhtautumista Manniseen kuvaa osuvasti se, kun lantalaiset eivät heidän mielestään osanneet muuta kuin tapella puukko nyrkissä, tapella ja tappaa, ja kun tuli puheeksi, että onko Manninen lantalainen, vastaus kuului: "Tämä ei koske Mannista, hän on erikseen".

Tekstissä on monenlaisilta elämänaloilta mieliinpainuvia selostuksia, kuten esimerkiksi se, kun karhujahdissa piihana raapasee kuusenoksaan, pyssy lasahtaa ja kuula, karhua vasten valettu, kahlaa miehen eikä karhun paistiin.

Kirjoittaja on omannut taidon ystävystyä mitä erilaisimpien ihmisten kanssa eikä hän virkamiehenäkään ollut mikään niuho.

Kirjan sisältöä rikastuttavat lukuisat Mannisen ottamat valokuvat. Teoksessa esitetyissä lähes 40 tarinassa tulee vastaamme vanhan ajan tavallisten ihmisten arkipäivä värikkäästi kuvattuna. Loppuun on koottu pieni Lapin sanasto tunnetun kansatieteilijän Samuli Paulaharjun julkaisuista.

Tämä lähes 250 sivuinen Kustannus - Puntsin kustantama 1998 ilmestynyt teos suo Lapin ystäville monta miellyttävää lukuhetkeä. Dokumenttina se on omiaan lisäämään tietoamme entisaikojen ihmisten elämästä Lapissa.

Kyösti Lamminjoki

TUNTURILATU RY

JOHTOKUNTA

Kyösti Lamminjoki, puheenjoht. Graniittitie 15 as 21, 00710 HELSINKI, p.k. 09-387 6845, p.a. 040-594 3297

Väinö Martikainen, varapj., Ojalankyläntie 28, 33610 TAMPERE, p.k. 03-362 1082, 050-339 5198

Aarno Lehtisalo, koulutustoimikunta pj., Kallionpääntie 33, 32100 HUITTINEN, p.k. 02-564 202, 0400-194 478

Ritva Loimio, saamelaisasiaintoimikunta pj., Puistotori 6 as 16, 40100 JYVÄSKYLÄ, p.k. 014-615 282

Marja-Liisa Mäki, kerhoasiat, Torikatu 10 as 6, 13130 HÄMEENLINNA, p.k. 03-675 9061

Marjut Nummela, nuorisoasiaintoimikunta, Pinolaaksonkatu 10, 60320 SEINÄJOKI, p.k. 06-423 8183

Raimo Pahkala, retkitoimikunta pj., Honkakatu 10, 87100 KAJAANI, p.k. 08-637 009

Esko Sepponen, retki- ja kämppätoimikunta pj., Sammalkuja 8, 76120 *PIEKSÄMÄKI*, p.k. 015-482 941, 0400-155 950

Veijo Taavitsainen, susivaliokunta, Suontaustankatu 13, 48720 KYMI, p.k. 05-281 249

TOIMIHENKILÖT

Antti Karlin, toimitussiht., Sundholmantie 194, 23500 UUSIKAUPUNKI, p.k.02-841 4418

Marita Maula, sihteeri, Hippiäistie, 00780 HELSINKI, p.k. 09-345 1820, 040-509 4412

Pirjo Sinilehto, jäsensihteeri Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE, *p.k. 03-266 2592*

Terttu Hokkanen, taloudenhoit., Keskussairaalantie 15 B 13, 40600 JYVÄSKYLÄ, p.k. 014-610 406

Tunturiladun *tilinnumero PSP 800015-135331/kämppämaksujen viitenumerot: Susikyrö* - 505, Susi-Talas - 602, Susi-Kiisa- 709

Tilintarkastajat: Vappu Hietala ja Lasse Luoto

KIINTEISTÖT

Susikyrö Enontekiö / Susi-Talas Inari / Susi-Kiisa Utsjoki, *Kärrikaltio, Inkoo (Kavtsin hallinnassa).* Rakennuspäällikkö Seppo Björkengren, Kesäkatu 22, 76100 Pieksämäki, p.k. 015-420 083

SUSIVALIOKUNTA

Pj. Jorma Alapuranen, Vallikatu 5-7 A 4, 02600 Espoo, p. 09-5120 378. *Jäsenet: Marita Maula (siht.), Arvo Anivuo, Terttu Civil, Martti Eskelinen ja Veijo Taavitsainen.*

TUNTURIKERHOT

OKTA (1) Kajaani
Pj. Raimo Pahkala, p.k. 08-637900, siht. Anja Mustonen, Erätie 20 as *15, 87200 Kajaani*, p.k. 08-627946

KUOKTE (2) Hyvinkää-Riihimäki
Pj. Markku Salminen, p.k. 09-291 9916, siht. Airi Heino Männikkötie 1 A 11, 05830 HYVINKÄÄ, p.k. 019-484 105, 0422-307 823

KOLBMA (3) Tampere
Pj. Erkki Kauppila, p.k. 03-317 1542,, siht. Reijo Jokinen, Siilikarinkatu 26, 33410 Tampere, p.k. 03-346 1977

NJEALLJE (4) Pieksänmäki-Mikkeli-Varkaus
Pj. Jukka Albrecht, p.k. 015-336 829, siht. Leila Auvinen, Alvarintie 7, 78300 Varkaus, p.k. 017-555 2297

VIHTTA (5) Vaasa
Pj. Pirkko Westergård, p.k. 06-317 8058, siht. Kaija Mariapori, Keskuskatu 18, 65320 Vaasa, p. 06-3153515

KUHTTA (6) Itäinen Helsinki
Pj. Katri Koivu, p. 09-344 3874, siht. Mare Juusola, PL 120, 00931 HELSINKI, p.t.09-3434 2628

TSIETSA (7) Iisalmi
Pj. Eero Lammi, p.k. 017-363 4241, siht. Aune Kumpulainen, Honkakatu 3 as 18, 74130 Iisalmi, p.k. 017-825 401, 040-701 1402

KAVTSI (8) Helsinki
Pj. Juhani Greinert, p.k. 09-351 5156, varapj. Raimo Tuomioja Saramäentie 26 B, 00670 HELSINKI, p.k. 09-724 8005

OVTSI (9) Jyväskylä
Pj. Tuula Granroth, p. 014-263 508, siht. Hilkka Mäkelä, Haperontie 1 B 26, 40640 Jyväskylä, p.k. 014-243 634

LOGI (10) Turku
Pj. Kalevi Kanerva, p. 02-236 6270, siht. Paula Jukala, Rätiälänkatu 20 C 24, 20810 Turku, p.k. 02-2517 116

ALPPAS (11) Hämeenlinna
Pj. Teuvo Heinonen, p.k 03-619 7359, siht. Marja-Liisa Mäki, Torikatu 10, A 6, 13100 Hämeenlinna, p.k. 03-6759061.

KUMPE (12) Pohjois-Karjala
Pj. Esko Saastamoinen p. 013-462 616, siht. Ensio Hiltunen, Mäkilehdonkatu 7, 75500 Nurmes, p.k. 013-480 935.

KUOVZA (13) Kymenlaakso.
Pj. Anja Huhtala, p. 05-281 354, siht. Sirkku Kanervio, Äijälänkatu 4 A 6, 48700 Kyminlinna, p.k. 05-264 950

GEATKI (14) Satakunta
Pj. Aarno Lehtisalo,p.k. 02-564 202, siht. Leena Vilppala, Rekikoskentie 857, 32700 Huittinen, p.k. 02-564 223

NJALLA (15) Tunturilappi
Pj. Raija Palosaari, p.k. 016-642 242, siht. Paula Naukkarinen, Valtatie 21 99100 Kittilä, p.k. 016-642 956, p. 016-642 156

TUNTURIKERHOJEN TOIMINTAA

Login kuulumisia

Edellisistä kuulumisista onkin vierähtänyt taas 3 kuukautta. Silloin paruttiin lokakuisia lorinoita pimeässä ja masentavassa loppusyksyn säässä. Tätä kirjoittaessani tammikuu on lopuillaan ja kansa hytisee pakkasen kourissa. Oikein kylmyysennätyksiä tehdään tuolla armaissa retkeilymaisemissamme. Onneksemme iso pallo näyttäytyy joka päivä pikkusen pidempään ja antaa toiveita kunnon keväthangista.

Meillä Login kotimaisemissa on tapahtunut ja tapahtuu vastakin mielenkiintoisia asioita, siis kuulumisia on. Marraskuussa Alla-B sai seuraajansa kerhomme isäntänä. Puheenjohtajan nuija on nyt taas kokeneella, sanoisinko kovaksi keitetyllä Kalevi KANERVALLA, joka aikaisemminkin vv 1985-1988 toimi katraamme kaitsijana. Tässä kohdassa korostan koko jäsenkunnan puolesta ansaittua arvostusta aikaisempia kellokkaitamme kohtaan. Alla-B, Penajussi, Maisa, Eki, Kale, Matti, Pentti, Antti ja Hemmo ovat toiminnallaan pitäneet kerhon pystyssä ja koko suuren jäsenkunnan mieluisana kotina. Meiltä unohtuu valitettavan helposti menneitten vuosien ja vuosikymmenten uurastukset ja vaivannääöt, joita kerhomme pinnalla pitäminen on vaatinut kulloiseltakin puheenjohtajalta ja muilta toimihenkilöiltä.

Älkäämme antako hyvien muistojen kuolla!

Alkanut vuosi toi kuvioihimme uuden, entistäkin monipuolisemman liikuntamahdollisuuden. Tähän asti käveltiin parillisten viikkojen tiistai-iltoina, mutta uudistettu ohjelma teki näistä treffeistä LIIKUNTA-ILTOJA hiihtäen, kävellen tai uiden. Tapahtumapaikkana on Impivaaran uimahalli ja Paavo on aina paikalla ikäänkuin liikkumisen ohjaajana. Muuten jatketaan aikaisemminkin hyviksi koettuja kerhotoiminnan muotoja. Käydään mm. Turun Yliopiston Kasvitieteellisessä Puutarhassa Ruissalossa AARNO KASVIN johdolla tutustumassa paikan ihmeisiin. Kerhoilloissa on aina joku mielenkiintoinen aihe, joka kiinnostaa 30-40 päistä vakiporukkaa. Tammikuun kerhoillassa BOBI ORLO kertoi sanoin ja kuvin suuresta Siperian reissustaan. Helmikuussa taas tutustutaan nykyaikaisiin suunnistuskonsteihin (GPS) jne. Login 21 v-synttärit juhlitaan Koirasaaressa, jossa samalla hiihdellään korpia lintujen lirinää ja pöllöjen pölinää kuunnellen. Paikkakunnan laturetkiin osallistutaan ja täydenkuun kuutamokävelyllä käydään Ruissalossa. Perinteiseen Mynälahden hiihtoon on ohjelmoitu koko viikonloppu ja Liedon Ilmarisissa vietetään liikunnallista illanviettoa.

Bussimatkat teemme ensin Tunturiladun kevätpäiville Järvenpäähän ja sitten huhtikuun alussa LOGIN HIIHTOVIIKOLLE SUSIKIISALLE. Reitti kulkee Tampereen kautta ja bussiin pääsee myös reitin varrelta, kunhan ilmoittautuu joko Kale Kanervalle p.02-2366270 tai Paula Jukalalle p.02-2517116 tai 0400820167. Toukokuussa toteutuu kevään suuri pyöräseikkailu ja meripelastustapahtuma. Ja sitten heinäkuussa toteutuu odotettu Pohiois-Ruotsin vaellus, joka jo on puukattu lähes täyteen. Peruutuspaikkoja voi tiedustella Kale Kanervalta p.02-2366270. Myös tämän vuosituhannen viimeiselle vuosipuoliskolle olemme suunnitelleet bussimatkoja. Ensin elokuussa Tunturiladun kesäpäiville Nurmekseen, syyskuussa ruskareissulle Susi-Talakselle ja vihdoin vuosituhannen päättäjäisviikolle Susikyröön.

Näin on taas kerrottu Login kuulumiset. Toimintaa ja raikasta yhdessäoloa on luvassa. Järjestäkää hyvät logilaiset ja tietysti kaikki tunturilatulaiset itsellenne aikaa päästä osallistumaan yhteisiin tapahtumiimme!

Näin hehkutti tammipakkasilla Unna-Pentti.

Tsietsan kuulumisia

Terveiset tiältä Savon muasta tällä hetkellä paukkuvan pakkasen ja vinkan tuulen keskeltä!

Tsietsan alkuvuosi on hiljaiseloa yhteisen toiminnan osalta, Maaliskuussa ennen pääsiäistä lähdemme taas porukalla Susikyröön hiihtämään. Esko lupasi ottaa mukaan muidenkin kerhojen jäseniä hiihtoviikolle, mikäli omasta porukasta ei löydy 20 lähtijää.

Keväthankien aikaan kokoonnumme Taivalmäen kämpälle, jonka Lauri on perinteisesti saanut lämpimäksi talven pakkasista huolimatta. Elokuussa ajattelimme pitää kämpällä niitto- ja raivaustalkoot. Sienikurssiakin on alustavasti suunniteltu samaan yhteyteen. Näihinkin tapahtumiin vieraat ovat tervetulleita.

Joitakin aiempina vuosina suunnitelmissa olleita toimintoja on tänä vuonna jätetty pois. Erikoisuutena tänä vuonna on suunnistuskurssi Pilpan majalla Kuopiossa toukokuussa.

Syksyllä teemme yhteisen ruskavaelluksen ja vähän myöhemmin karpaloreissun perinteiseen tapaan.

Mukavaa vuoden jatkoa kaikille!

Aune

Vihttasta hyvää talvea!

"Tokka 99 lähdössä Susikyröön heti kun viimeiset sääsket ovat muuttaneet etelän mustikkametsiin", sanoi Marjut Seinäjoelta. Siellä tapahtuu suuri vasaero-

JÄSENLEHTI TUNTURILATU

Vastaava toimittaja: Kyösti Lamminjoki

Toimitussihteeri: Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki pk. 02-8414 418, email: antti.karlin@utu.fi

Julkaisutoimikunta: Kyösti Lamminjoki, Anne Toivonen, Juhana Häme, Marita Maula ja Antti Karlin (pj.)

Sivunvalmistus: Ilmos Ky (ilmos@wakkanet.fi), Uusikaupunki

Painopaikka: Satakunnan Painotuote Oy, Kokemäki

TUNTURILATU: ILMOITUSHINNAT:

2 mk/pmm (palstamillimetri), 1/4 sivun ilmoitus = 800 mk, 1/2 sivun ilmoitus = 1500 mk, koko sivun ilmoitus = 3000 mk. Ilmoitusta ei oteta etusivulle. Tunturikerhot saavat 20 % hankkimansa ilmoituksen hinnasta. Terttu Hokkaselle on ilmoitettava hankitusta ilmoituksesta. Terttu hoitaa ilmoittajan kanssa maksuliikenteen.

Tunturilatu -lehden aineistopäivät 1999

Aineisto tuleviin lehtiin on oltava perillä seuraavasti:

2/99	15.04.1999
3/99	15.08.1999
4/99	31.10.1999

Aineisto lähetetään osoitteella: Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki tai email: antti.karlin@utu.fi

tus, äiti ja isi lähetetään omille paalkisilleen Vatikurun varteen ja pikkuvasat jäävät keinoemojen huomaan tekemään jotain oikein kivaa, jota ei kerrotakaan vanhemmille.

Onnea molemmille laumoille.

Vihttalaisia hiihteli vuoden viimeisen viikon Vuokatin laduilla. Oli vähänlaisesti lunta, tuntuman sai kuitenkin sivakointiin ja Elli-emännän hellässä hoivassa viikko meni nopeasti ja vuosikin vaihtui yhdessä ollen.

Uudet vaellushaluiset jäsenet ovat joskus ihmeissään retkivarusteiden viidakossa. Tietoa toki saa – jos osaa hakea oikeasta paikasta. "Osaava, nopeatempoinen" myyjä voi säikäyttää ja lannistaa epätietoisen hapuilijan, "mitä sais olla"' ja heti pitäis tietää minkälaista ja mitä ja näitä meillä myydään paljon eikä maksakaan NYT kuin paritonnia - Tomerampikin ostaja lähtee karkuun ja ostokset jäävät suorittamatta. Puhun kokemuksesta.

Siispä pieni apu ja vinkki pulmaan: Kirpputori retkivarusteiden merkeissä vaikkapa kerhoiltana.

Vihttan kirpputori - kerhoilta on maaliskuun 18 Nuorisotalossa. Tuo ehjät ylimääräiset varusteet, joista haluat luopua, myytäväksi tai vaihtoon mukanasi tai pyydä noutamaan, jos et pääse itse tulemaan.

Jäätilanne Merenkurkussa määrää mihin voimme tehdä retken 28.3. Tapsan ja pitkän-Penan mukaan voi ilmoittautua vaikkapa yöretkelle saaristoon. Saaristomme talvi muistuttaa paljon Lapin olosuhteita, hyvällä onnella voi nähdä jo merikotkienkin lentelevän taivaalla.

Levanevan suohiihto sai kiitosta viime keväänä, joten uusitaan sama ehkäpä lumisimmilla keleillä huhtikuun 14. Rajalan Tapsalle voi soitella mukaan tulosta.

Toukokuun kerhoiltana seikkaillaan koko sunnuntain Finnhaminassa. Kaijalta saa lisää infoa.

25.5. alk. klo 18 Kalarannasta alkaa kunnonkohotus pyöräillen. Reitti valitaan sään mukaan, myötätuuleen – myötämäkeen ja vasten aurinkoa, asiasta ilmoitetaan tavan mukaan seurapalstoilla.

5.- 6. 6. tutustumme Ovtsin kanssa Pyhähäkin kansallispuistoon. Saimme kutsun myös Ovtsin upealle Haristuvalle, jossa yövymme. Mukaan tulevat, Teuvolle voi ilmoittautua kuljetusten järjestämiseksi.

Kaikista tapahtumista saa lisää tietoa kerhotoimikunnan jäseniltä. Retkiimme voi osallistua myös muiden kerhojen jäseniä, tervetuloa vaan.

Tässä Vihttan tapahtumia talven ja kevään osalta.

Hyviä hiihtokelejä jokaiselle.

Pirkko

TUNTURILADUN INTERNET SIVUT LÖYTYVÄT OSOITTEESTA:

www.megabaud.fi./~kavtsi/

Ovtsin kuulumisia.

Uusi vuosi on vaihtunut Ovtsissakin ja sen myötä johtokunnasta jäi pois kolme konkaria: Arvo Anivuo, Sinikka Holopainen ja Hilkka Mäkelä. Heille kaikille kiitokset ansiokkaasta työpanoksestaan.

Tilalle saimme kuitenkin uusia energisiä ihmisiä: Seija Andersinin, Maija Kortemäen ja Hannele Vaahtilan. Heille tervetuloa.

Ovtsin kerhoillat jatkuvat kerran kuussa tiistaisin Eeronkatu 6:ssa. Alkamisaika on 18.30 eli puoli tuntia aiemmin kuin viime vuonna.

Tammikuun kerhoillassa 12.1. saimme vinkkejä valokuvaukseen sekä välineiden että kuvien ottamisen kannalta. Opastajana Teuvo Saarinen. Sunnuntaina 17.1. päivystimme Jyväskylän Ladun hiihtomajalla mehun ja munkkien myynnin merkeissä. Säät eivät suosineet, vaan lämpöasteita oli +2°C.

Helmikuussa 2.2. Saila Siirtola esitteli ovtsilaisille Lapin käsitöitä. Lauantaina 13.2. katselemme Peurungan auditoriossa Pauli Hulkkosen ottamia videoita kerhon tapahtumista vuosien varrelta. Sitä ennen saatamme pulahtaa uimaan Peurungan altaaseen tai hiihdellä lähiympäristössä. Helmikuisena viikonloppuna 20.-21.2. on tarkoitus lähteä hiihtoretkelle lähiseudun järville ja yöpyä teltoissa.

Maaliskuussa 9.3. on Ovtsin kevätkokous ja sen päätteeksi katselemme kerholaisten diakuvia. Lauantaina 20.3. onkin sitten pilkkitapahtuma tukikohdassamme Harisella ja vierailulle on kutsuttu myös tunturikerho Njeallje. Tiedossa on toki paljon muutakin kuin pilkkimistä. Ja vielä on vuorossa pöllöretki, jonka ajankohta yritetään valita pöllöjen aktiivisuuden mukaan.

Maalis-huhtikuun vaihteessa, viikolla 13 Pauli Hulkkonen vetää hiihtovaelluksen Lappiin, ilmeisesti Kilpisjärven maisemiin. Mukaan mahtuu vielä.

Huhtikuun kerhoillan 13.4. vietämme tutustuen Konneveden biologiseen tutkimusasemaan, oppaanamme Hannu Ylönen. Tämä käynti tosin saattaa siirtyä syksyyn.

Toukokuussa 4.5. vietämme Harisella kesäkauden avajaisia klo 18 alkaen. Sauna lämpiää ja makkarat ja ehkäpä räiskäleetkin paistuvat. Seuraavana lauantaina 8.5. teemme perinteisen linturetken jollekin lähialueen hyvälle lintupaikalle. Päivä kuitenkin riippuu kevään edistymisestä ja lintujen saapumisesta. Ja vielä kiipeämme Kulhanvuorelle Multialla jonakin toukokuun lauantaina.

Kesäkuun ensimmäisenä lauantaina 5.6. tulee tunturikerho Vihtta vierailulle tukikohtaamme Haristuvalle. Ehkä retkeilemme heidän kanssaan myös Pyhä-Häkin kansallispuistossa.

Heinäkuussa viikolla 28 on tarkoitus tehdä kanootti- tai pyöräretki riippuen siitä, kumpi kerholaisia enemmän kiinnostaa. Tällä hetkellä on kanoottiretki voitolla. Ja vielä syksyn tapahtumista mainittakoon ennakkoon Ovtsin ruskaviikko Susikyrössä viikolla 37. Loppuvuoden tapahtumiin palaamme myöhemmin.

Ovtsi toivottaa kaikille antoisaa alkanutta vuotta ja paranevia hiihtokelejä. **TG**

Kavtsin kuulumisia

Ensimmäinen vuoteni Kavtsin ladunaukaisijana on takana ja puuhaa on riittänyt. Kerhomme on ollut aktiivinen osallistuen Suomen Ladun 60-vuotisjuhlallisuuksiin niin Rautatieasemalla kuin kesäpäiviin Seinäjoella. Olemme olleet mukana muiden kerhojen järjestämissä kevät- ja kesäpäivissä sekä Susiaisissa. Keväällä teimme perinteisen jäähiihdon Puulavedelle ja hiihtovaelluksen Kilpisjärvelle. Osanottajia muuten ennätykselliset 17 kerholaista. Kesällä meloimme useampia retkiä mukaan lukien Suomi meloo-tapahtuma. Ruskaretken aloitimme Susi-Talakselta ja päätimme Kiilopäälle mukana 14 kerholaista.

Kavtsilaiset osallistuivat myös moniin kilpailuihin.

Uuden vuoden kovin haaste on järjestää Tunturiladun kevätpäivät. Siitä tietoa erillisessä ilmoituksessa.

Toinen uusi retkikohde on Alpit-99. Siitä ja muista tapahtumistamme saat tietoa myös Kavtsin internet-kotisivulta www.megabaud.fi/~kavtsi.

Toivoisimme muilta kerhoilta tietoa jos heillä olisi e-mail-osoitetta yhteydenpidon helpottamiseksi. Meillä toimii sisäinen tiedotus myös paljolti sen kautta perinteisten tapojen rinnalla.

Hyvää alkavaa vuotta 1999 kaikille Tunturilatulaisille

Juhani

Kuokten kuulumisia

Terveiset täältä ainakin joulukuun alun lumisimmasta osasta Suomea, Hyvinkäältä. Ahkerasti on Lappia kierretty. Ryhmissä ja kaksitellen. Irma ja Ritva Käsivartta ja Norjan tuntureita katsastellen. Juhani ja Maija-Leena Yllästä ihmetellen. Jouko ja Airi Lemmenjoen kullankaivajia tervehtien. Kalevi Pyhällä ja Kiilopäällä opastellen.

Tunturiladun kevät- kesä- ja syys" päivät on muistettu, kuten Suomen Ladun leiripäivät vaellus-, kilpailussa pientä menestystä nauttien. Suomi Meloo tuuliseen viikkoon otimme urhoollisesti osaa, jne. Syyskokouksessa kerhollemme valittiin uusi puheenjohtaja, kun Juhani Harjun 3x2 vuotiskausi tuli täyteen. Samalla vaihtui myös sihteeri Maija-Leenan tehdessä Juhanille seuraa. Uusi puheenjohtaja on ennenkin meitä luotsannut Markku Salminen. Sihteerin tehtävät sai Airi Heino. Kerhoillat jatkuvat entiseen tapaan kuukauden toinen maanantai Sillassa erilaisin teemoin. Ensimmäisessä kerhoillassa kuuntelimme selostusta eri hiihtolajeista ja niihin kuuluvista varusteista ja välineistä.

Helmikuun kerhoillan teema on ensiavun kertausta. Suunnittelemme alueemme susille yhteistä tapaamista 28.3.99 josta tarkemmin toisaalla tässä lehdessä. Susi-Kiisa on tähtäimessämme viikolla 15.

Tunturiladun tapahtumiin osallistumme tietenkin. Kanootit odottavat vesille pääsyä. Vaelluskengät tunturin varvikoita. Kaikkea hyvää meille kaikille.

Outasusi 5.

Naalit keikkailevat Käsivarresta Affenanmaalle

Kittilän perällä on ennätystalvi voimissaan, lunta on tuvan ulkopuolella ja sisällä hyvä lämmin hella. Ulkona paukkuvat tätä kirjatessa vuosisadan ennätyspakkaset. Pokassa virallinen mittauspiste on sen verran ylhäällä maastossa, että alavampana asuvan Kirsti Pokan mittarissakin on ollut näinä päivinä tasaisen rapeat -55 celsiusta. Oma henkilökohtainen ennätys on ollut -49 astetta.

Positiivisiakin puolia tässä on, ei lennä sääsket.

Naalit ovat aloittaneet hyvin vauhdikkaan ja matkailupitoisen eurovuoden, mikäli ohjelmistosta jotain voipi päätellä.

Tammikuun alussa jo Hetan vahvistukset kävivät pitämässä mainetta yllä loppiaisenseudun hiihtokeikalla Pahakurun kämpällä. Tammikuun kerhoiltaa vietettiin Kuusakievarissa Kittilän Hormakummussa, jossa toimii mielenkiintoinen kyläläisten touhuama yritysrypäs entisellä Kuusajoen koululla. Sinne kannattaa poiketa tunturilatulaistenkin aina kun matka vie Sodankylä-Kittilä -tietä myöten.

Kuusakievari sijaitsee 14 kilometriä Kittilästä Sodankylään päin ja siellä on joka päivä avoinna pieni kahvio, kivi- ja mineraalinäyttely, kullanhuuhdontatietoutta ja tilaviinimyymälä, jossa valmistetaan viinejä paikkakunnan marjoista ja yrteistä. Muistiin kannattaa painaa Kultaviini, joka on tehty hillasta, ja aivan mainio Raparperiviini, joka on kuivaa valkkaria ja erinomaista vaikkapa kalan kanssa maisteltuna. Kuumeista oloa voipi helpottaa tekemällä vaikkapa totin paikallisesta mustaherukkaviinistä.

Kuusakievariin sopii majoittumaan ja kokouksen pitopaikkanakaan se ei ole hullumpi.

Kuusakievarista saa myös apua erilaisten tarrojen, mainosten ja muiden painotöitten tekoon, Palvelu-Lappia niminen yritys on erikoistunut niihin hommiin vallan.

Kevään aikana tehdään kaksi pitempää hiihtokeikkaa, joista eka suuntautuu Susi-Kiisalle, kerhoviikkoa vietetään siellä 10.-17.4. yhdessä kuoktelaisten kanssa. Toukokuussa tehdään perinteinen Kilpisjärven alueretki. Vaellusta on silloin tarjolla ja aika 5.-12. toukokuuta.

Kesäkuussa harjoitellaan alkeista alkaen Susi-Kyrön maisemissa retkeilyä. 18.-20. päivä saavat oppia vaelluksen jaloista taidoista kaikki ennen retkeilemättömät ja mukaan sopivat kertaamaan jo montakin kertaa teltassa nukkuneet kansalaiset.

Heinäkuussa Njallan väki fillaroi Ahvenanmaalle ja elokuussa aloitellaan ruskaa Kevon reitillä sekä valloitetaan Rastigaissan huippu, matkalla poikkeillaan myös Kiisalle.

Kaikille retkillemme voi ilmoittautua sihteerillemme, joka kertoilee tarkasti maksupolitiikasta.

Kevään kerhoilloissa tutustutaan retkeilyvälinetarjontaan ja opiskellaan suunnistusta sekä talsitaan sauvojen kanssa. Allekirjoittaneella tiedossa pitempää sauvakävelyä huhtikuusta heinäkuuhun – ja sitten hillamettään entistä notkeammin…

Maanantai-iltaisin kuuden ja puolikahdeksan välillä saadaan telluopetusta Levillä Levi Ski Clubin ohjaamilla tunneilla. Jalo telemark-harrastus on alkanut viedä mennessään myös jaloja Njallan vaimoja. Sivakat ristissä on rinteessä nähty jo ainakin Raiski ja Marjukka allekirjoittaneen lisäksi.

Painakaapa muut telemarkkaajat mieleenne, että huhtikuun 7.-18. päivä kilpaillaan telemarkin Suomen mestaruuksista Yläkselläl Äkäslompolon puoleisilla rinteillä eli Tunturi-Ylläksellä, jossa on pyhitetty kevään 15. viikko kokonaan telemarkille.

Upeita kelejä, sujuvia sauvoja ja vapaita kantoja eli "free heels" vaan sinne muualle Suomeen kaikille tunturilatulaisille lajitovereillemme!

Jaspis

Tee koti linnuille!

"Taivaallinen hernekeitto" – retkimuistoja 30 vuoden takaa

Vuonna -69 maaliskuun 16,-31.päivinä osallistuin Tapani Piiraisen vetämään vaellukseen Sevettijärvi-Saariselkä. Yhteensä osanottajia oli 12, kaikilla ahkiot.Tapsa kirjoitti saman vuoden "Tunturilatu"-lehteen jutun "Laitaliisteen kitinää ahkiovaelluksella", jossa hän mainitsee "taivaallisen juomatauon Jankkilan erämaatalossa".

Ilmoittauminen tapahtui "Suomen Ladun"toimistoon ja osanottajia oli useammalta paikkakunnalta: nykyinen ovtsilainen Lahja, Tampereen Taivaltajista Maija, Lappeenrannasta Lempi, Eikka Raisiosta (nykyinen logilainen) ja pääkaupunkiseudulta allekirjoittaneen lisäksi Eija, Sylva, Heikki, Aku ja Masa.

Pääsyvaatimuksena retkelle oli:"tavarat ahkioon, kumisaappaat jalkaan, sukset ainakin 2,5 m, ei saa pelätä susia ja että on ennenkin ollut".

Heikin, Akun ja Masan kanssa harjoittelimme ahkion vetoa Seurasaaren ympäri ulkoilutietä pitkin lastina hiekkasäkit. Lisäksi Masa oli saanut ohjeeksi hiihdättää meitä mahdollisimman lujaa mahdollisimman pitkän matka. No, silloin oli vielä kunnon talvet ja Tahkon hiihdossa treenasimme 50 km. Ja luonnollisesti itse kukin tämän lisäksi minkä ehti ja jaksoi.

Ja sitten matkaan. Oppaamme oli tilannut postilta pikkubussin tai oikeastaan vähän pienemmän linja-auton, jolla matka jatkui Ivalosta Sevettiin.

Puolen yön aikoihin tulimme lomamökeille, jotka kaikki olivat pimeinä. Ei muuta kuin kiskomaan metriN halkoja pinosta ja mökin lämmitykseen, sillä Tapsan postitse tekemä varaus ei ollut saavuttanut vastaanottajaa.

Seuraava päivä valkeni aurinkoisena, kuten kaikki 16 retkipäivää! Mutta pakkasta riitti senkin edestä varsinkin öisin, enimmillään -35°C. Se taisi olla useimpien kohdalla kylmin loueyö.

Pääasiassa yövyimme yhteislouteella, jonka eteen tehtiin

Aurinko paistoi ja kahvi maistui.

Vedenhaku ulottui syvälle...

roitovalkea. Neljä louetta oli yhdistetty toisiinsa "sukkanauhasysteemillä": toisessa reunassa napit ja toisessa reunassa vanhanajan sukkanauhat. Näin saatiin louteet napakasti toisiinsa kiinni.

Lahjan ja Maijan toimiessa kokkeina riitti halkohommia koko muulle porukalle, sillä yötulilla kului puuta. Kipinävuorot oli jokaisella, mutta joka toisena yönä, kun joukko oli näin suuri.

Muutaman kerran syystä tai toisesta "sorruimme kämppiin", ja kummallista kyllä, juuri ne kerrat ovat jääneet mieleen.

Suuntasimme kohti Vätsärin erämaata, jossa itäisin paikka oli Routasen kämppä norjan rajalla. Revontulten loimutessa ympäri taivasta, pakkasen kiristyessä ja illan pimetessä odottelimme nuotiolla kärkijoukkoa kämpänetsimismatkalta. Maasto oli vaikeakulkuista, ja ahkioiden kanssa kämpälle pääsi vain tiettyä kurua pitkin ja käytettävissä oli ainoastaan taloudellinen kartta (1:100 000) ja yleiskartta 1:400 000.Taloudelliseen karttaan oli nimettu vain suuremmat joet, järvet ja tunturit. Korkeuskäyriä ei tunnettu. Pienemmistä vesistä oppaamme puhui esim. "munuaisenmuotoinen" ja "sydämenmuotoinen" järvi.

Parin päivän päästä nousimme jyrkkää kurua Äälisjärven kämpälle pidettyämme ensin aloaalla auringosta nauttien evästauon. Jokaisen ahkion päälle lastattiin kelopölkky, koska emme tienneet kämpän puutilannetta. Pitkien ahkioiden kanssa nousussa olikin ponnistelemista. Minä pystyin jopa auttamaan muita, sillä pääsin helposti rinteen ylös "yhdistelmäasuni" ansiosta: painavat tavarat pulkassa (malli Kautto) ja kevyemmät rinkassa, joka oli selässä.

Nellimön kylässä Tapsa kyseli, mistä olisi paras nousta Charmitunturiin, (karttahan sitä ei näyttänyt), mutta kyläläiset eivät sitä tienneet, koska ei heillä ollut sinne mitään asiaa. Niinpä hiihdimme Talasjärven rantatörmällä olevalle kämpälle (nykyisin siirretty lähemmäs rantaa ja lukittu), jossa oli valtava avotakka. Kämppä oli melko huonossa kunnossa. Heti tultuamme läksimme hiihtämään latua Charmitunturiin seuraavaksi päiväksi, että se yöllä kovettuisi. Alas tulimme otsalamppujen valossa kuin valtava, mutkitteleva kiiltomato. Nämä laduntekomatkat olivat hyvää verryttelyä ahkion kanssa junnaamisen vastapainoksi.

Rajajoosepin tien ylitettyämme tulimme tyhjälle Kurujärven metsätyökämpälle, jonka saunassa yövyimme.

Seuraavana päivänä oli vapaapäivän hiihto Snellmannin kämpälle Suomujokivarteen. Pari naista uhrautui emänniksi ja sai aikaan tämän taivaallisen hernekeiton. Sitä varten oli aamulla laitettu herneet likoon savotan keittiön suureen kattilaan ja kerätty osanottajilta "kolehtina"

Ja olipa hyvä rokka! Kattilassa oli noin 5 cm:n rasvakerros pinnassa, kun siihen kauhan upotti. Sitä hernerokkaa muistelen vieläkin vesi kielellä, kun alkavat muut tämän retken muistot haalistua.

Liisa Tikka,
Kavtsi

Itä-Lapin keloja.

Ahkion pakkaaminen kannattaa tehdä huolella.

Välillä piti katsoa, että suunta on oikea.

Kukkakaalia Opukasjärvellä

Prologi. Ensimmäinen talviretkeni Lappiin alkoi ahkion ostosmatkalla Kavtsin Kärrikaltion mökiltä Inkoosta, jossa seuran ahkiomestarit niitä valmistavat. Perinteisessä uusmaalaisessa kulttuurimaisemassa könöttävä vanha mökki oli uutteralla työllä kunnostettu Lapin kämpän kaltaiseksi makuulavitsoineen, kaminoineen jne. Laajalla siljolla olivat kodan kehyspuut valmiina odottamassa ja vesilähde mainio. Lapin tunnelmaa viritti yksistään se, että porttina tontille on jopa kaksi poroaidan veräjää poikkitankoineen. Näistä toiseen liittyi molemmin puolin vankkaa poroaitaa niin pitkälle kuin silmä kohtuudella tiheässä kuusikossa erotti.

(Toim. huom. Kavtsista ilmoittavat, että kyseessä on valitettavasti vain hirviaita).

Veneellä ja ahkiolla tulee olla nimi, joten tein ahkiostani "Synnin". Vaimo protestoi sanoen ymmärtävänsä vihjeen elikä, miten sitten tunturissa valittelen syntikuormani painavuutta. Huomautin tähän painokkaasti, että työvelvollisuuttaan eli taksvärkkiään tehneillä torppareilla oli perinteisesti oikeus kutsua hevostaankin haluamallaan nimellä. Toisekseen, jos ahkiolla olisi hänen nimensä - veneillehän annetaan usein tyttöystävän - joskus sittemmin vaimon etunimi -, niin miltä tuntuisi, kun kerron retken jälkeen saaneeni raahata "Ullaa" koko matkan mukanani tämän pyristellessä koko ajan vastaan etenkin risukoissa ja ylämäissä. Tämän jälkeen vaimo harkitsi ahkionsa uudelleenkastamista "Kiusaukseksi", jonka peräpeiliä saisin katsella ainakin osan matkaa.

Yllätysmajoitus. Kahden pariskunnan vaelluksemme oli suunniteltu reitille Pulmankijärven eteläpää-Vuobme Kaldojavri-Adolfin kammi- Njallajärvi-Skietsarajärvi-Laavuvaara-Opukasjärvi-Iisakkijärvi-Tsaarajärvi-Tsuomasvarri-Pulmankijärven eteläpää eri vaihtoehtoineen huonon sään varalta.

Ensimmäinen yö meni laavussa pikkupakkasessa. Vuoteenlämmittämisen laavusovelutus on taas sitä, että naiset pannaan nukkumaan laitimmaisina.

Toisena päivänä hiihtäessämme kohti lounasta meidät yhytti Vuobme Kaldojavrin jäällä saamelainen moottorikelkallaan. Tämä katseli meitä säälivästi ja kysyi mitä pahaa olimme tehneet, kun meidät oli karkotettu erämaahan. Todellisena humanistina hän kutsui meidät saman tien vieraiksi Tuoddar Kaldojavrilla olevalle paliskunnan kämpälle, "joka oli pantu lämpiämään ja vedetkin oli jo haettu". Otimme tarjouksen vastaan ja vältimme näin yöpymisen Adolfin kammilla. Yleensä suljettuna oleva kämppä oli mukava, vaikka se merkitsikin lisämutkaa ja melkoista ylämäkeä 150 km:n reittisuunnitelmaan.

Kiitos kovasti.

Eksyksissä. Hiihtokeli oli koko ajan mitä sopivin, sillä suksen ja ahkion hyvin kantavan hangen päällä oli 3-8 cm irtolunta. "Synti" puolestaan pureutui perisynnin tapaan uomaansa suoraan ja vakaasti, kuten kunnon ahkion kuuluukin. Navakka pohjoistuuli oli pääosin myötäinen tai sivumyötäinen. Pari iltapäivämyräkkääkin sattuivat juuri ollessamme ruokataolla kämpillä.

Näin tulimme Adolfin kammin ja Njallajärven kautta Skietsarasjärvelle, josta piti jatkaa Laavuvaaran kautta Opukasjärvelle. Olimme huhuna kuulleet, että Laavuvaaran kämppä oli purettu ja sen tilalla oli kämppä Huikkimajoella. Nyt kelkkauraa seuraten hiihdimme mielestämme kohti Huikkimajoen kämppää muiden vakuutellessa seudulla ennenkin retkeilleinä tuntevansa paikat. Ja niinhän siinä kävi, että kun Huikkimajoen kämpän paikka kartalla oli lähinnä arvaus, niin illansuussa totesimme suoraan sanoen olevamme eksyksissä.

Talvinuotio. Mutta eipä hätää. Laavu pystyyn suojaisaan kuruun, mutta molemmat keittimet toimivatkin vain osateholla kiristyvässä pakkasessa. "Optimus" oli oikutellut jo aiemmin ja USA:sta ostettu "Visper" vain kuiskaili. Termospulloissa oleva

Kun keitin ei toimi, on syytä tehdä nuotio.

Aina kämppä on mukavampi kuin laavulla yöpyminen.

Kylmän pakkasyön jälkeen koivut olivat upeassa kuurassa.

kuuma vesi ei pitkään riittäisi, vaikkei missään hädässä oltukaan. Vitilumen tai alempana olevan "sokerilumen" sulattaminen vedeksi on tunnetusti häiriöittäkin hidasta puuhaa.

Huhtikuu on Suomessa ja etenkin Lapissa erittäin kuivaa aikaa (Siksi halot hakattiin ennen vanhaan lopputalvesta). Koivujen kuolleet oksat ja pökkelöt olivat näin ollen rutikuivia. Niinpä lähikoivuista taiteltiin iso kasa kuivia oksia, jotka hyvin erottuvat sitkeistä tuorreista. Rinnekohtaan puskan juureen kaivettiin lumeen kuoppa, joka ulottui maahan saakka ja alustaksi aseteltiin tunturikoivupökkelöstä katkottuja pätkiä kahteen kerrokseen ristikkäin. Tuohta sytykkeeksi, koivurisuja ja katajanoksia polttoaineeksi ja vesikattila täynnä lunta lumeen tökätyn kraakun varaan. Puska estää pökkölönpätkien valumisen alaspäin.

Liekki oli hyvä, joten kuumaa vettä saatiin nopeasti ilman metsäpalon vaaraa.. Nukkumaan mennessä pökkölöhiipuman päälle pantiin paksuja katajankappaleita, sekä kattila täynnä kuumaa vettä niiden päälle pohjatuntumalla. Aamulla kattilan vesi oli vielä keskeltä sulaa, vaikka pakkasta oli 27 astetta. Myöhemmin kuulimme, että keitinpetroolin hyytymispiste on noin -30 astetta, mikä selittää keittimien hiipumisen. Kylmä yö on useimmiten tyyni, joskin syvä lumikuoppa suojelee tuulelta. Nuotiokuoppa on tosin tehtävä aika laajaksi, jotta sen ääressä voi kyykkiä (ja lämmitellä).

Aamulla jonkin aikaa hiihdettyämme tapasimme matkamiehen, joka valisti meitä moottorikelkkauran kulusta ja näin löysimme vaivatta Opukasjärven kämpälle. Saimme myös kuulla, että kämppä oli ollut tupaten täynnä ranskalaisia. Olisimme siten joka taapauksessa joutuneet laavumajoitukseen.

Kukkakaali. Vaellusta edeltävänä iltana havaitsin Utsjoen hotellissa vaimon ottaneen naisen logiikalla etelästä mukaan mm. muhkean kukkakaalin. Vaikka se aamulla tuomittiinkin roskiin joutavaksi, otin sen salaa mukaan ahkiooni. Olihan siitä "maksettu myös rahti" aina Utsjoelle saakka. Opukasjärvellä kaivoin kukkakaalin kivikovaksi jäätyneenä vaimon lautaselle kysyen, eivätkö vihannekset olekin tärkeä osa ateriaa. Kukkakaali joutui tuota pikaa kiehuvaan veteen osoittautuen syötäväksi, koska sitä höystettiin graavikirjolohen viipaleille varatulla sinappi-KONJAKKI kastikkeella.

Minua kyllä varoiteltiin nolaamasta vaimoa tunturisusien keskuudessa juoruilemalla, että hänen retkimuonaansa on kuulunut tuoreen kukkakaalin nauttiminen talvisella Opukasjärvellä. Vetosin siihen, että retkueemme "Pulmangin pulut ja Nuorgamiin narratut" on sentään tehnyt Lapin vaellusten muonahistoriaa kukkakaalillaan. Mainitsin myös, että tunnettu veteraani Kullervo Kemppinen kertoo teoksessaan "Haltian harteilla" pitäneensä tapana ilahduttaa retkikumppaneita rinkasta tai ahkiosta esiinkaivetuilla yllätysherkuilla.

Loppumatkaksi pohjoistuuli pääosin tyyntyi ja Tsaarajärvellä Lapin luonto näytti kauneimmat puolensa ilta- ja aamuhäkäränä (kuvat).

Epilogi. Lapin retkien jälkinäytös esitetetään ns. kuvailloista. Niissä katsellaan matkalta otettuja slaideja, valokuvia ja/tai filmejä sekä märehditään niihin liittyviä tapahtumia periaatteella "Jonka viinaa juot sen kuvia katselet", kuten Römppä tapaa asian tiivistää.

Erkki Pihkala

ARKTINEN TALVI KOETTELEE

Kulunut talvi ja viimeinen viikko tammikuussa on ollut ennätyskylmää Lapissa. Vuosisadan pakkasennätykset on nyt rikottu ja paikalliset pakkasmittarit ovat hajonneet kylmästä sekä digitaaliasteikot eivät ole riittäneet.

Viisas ihminen pysyttelee neljän seinän sisällä ja lämmittää asumustaan puilla. Nyt on taas saatu vakava varoitus siitä, että pelkkään sähköön ei pidä kenenkään turvautua.

Koettiinpa tässä jo sekin, että valtakunnallisena tiedotteena tuli ilmoitus Luoteis-Lapin asukkaille sähkön käytön rajoittamisesta ja suositus mahdollisimman säästäväisestä elämistyylistä.

Harvemmin tulee radiosta myös tiedote, jossa kerrotaan, että Muonion Kirkonkylän, Ylimuonion ja Kätkäsuvannon kouluissa ei anneta opetusta huomenna perjantaina kovan pakkasen takia. No nyt kuultiin sitten sekin.

Renkaat mutkilla

Inarissa oli todellinen katastrofi oikeasti lähellä, sillä siellä oli tuhatkunta huushollia pitkään sähköttä jokseenkin ensimmäisenä liki 50:ä astetta paukuttelevana yönä.

Sähkökatkoja on ollut nyt jokseenkin joka puolella Lappia. Niin täällä Kittilässäkin, mutta ei onneksi meillä. Meillä tosin liirisee jatkuvasti keittiön lämminvesihana, sillä putki jäätyi muutama päivä sitten ja enää ei uskalla hanaa sulkea ennen kuin kunnolla lauhtuu. Toivottavasti siinä olisi kaikki omakohtaiset pakkasvauriot.

Autoihin ei ole tohtinut koskea moneen päivään, sillä metalliosat ovat sen verran herkkiä näissä kylmyyksissä, ettei toiveita suuremmista liikeradoista ole.

Yleinen vaiva alkaa autoissa olla jo yli 30-asteisissa miinuskeleissä, että renkaat ovat kantikkaat ja radiosta kuuluu saamenkieltä. Liki 50-miinuksessa ei kuulu enää mitään.

Inarissa auton rattaiden päälliskumit irtosivat eturattaista pakkasen voimin, eikä autoa lämmitykseenkään kunnolla meinaa saada, sillä lämppärin johto on jäykistynyt sen mallin ikiroutaan, että se pitää ensin kantaa sisään ja suoristaa sisälämmössä. Alapa johtoa väkisten ulkona oikoa, niin kohta sulla on kaksi johtoa, mutta töpseli vain toisessa päässä.

Sitten vasta voi oiotun johdon kiikuttaa takaisin ulos ja yhdistää auton pistokkeeseen.

Köyhän toinen huvitus tässä hallassa on puhaltaa uloshengitystä suun kautta niin lujaa kuin jaksaa. Tuloksena on mahtava "lumetuspilvi" ja mukava tuhiseva ääni. Tähän tosin vaaditaan se vähintään -45 astetta.

Kuolo vaanii kylmässä

Ihminen kuitenkin aina varusteineen näissä keleissä pärjää eikä ole pakko olla ulkona, mutta toista on siivekkäiden. Olenpa tässä nyt omassa pihassakin joutunut tänään (28.1.99) todistamaan talitinttien kylmään kuolemista. Yksi tintti oli vainaana ikkunalaudalla ja toinen taisteli vielä joten kuten lentäen.

Lintuihmiset sanovat, että parhaiten pärjäävät hömötiaiset ja sen lähisiippa eli lapintiainen, sillä niillä on tiheämpi höyhenpuku ja enempi rasvaa kropassaan kuin talitiaisilla.

Hyvin ilmeisesti pärjäävät myös isommat ja eksoottisemman näköiset taviokuurnat, joita asustelee ilokseni pariskunta tässä torppamme ympäristössä. Edellispäivänä viimeksi näin parin nautiskelevan lounastaan kuusenlatvassa.

Postia hakiessani näin ylvään kotkan liitelevän, olisikohan se samalla merkki vainaaksi menneestä pikkuriistasta. Mene ja tiedä.

Porot ja hirvet kuitenkin klaaraavat näissäkin keleissä kesällä hankkimansa turkin aluisen rasvakerroksen avulla.

Sopuleitako

Saapas sitten näkyä muuten, miten sopulimme vilkkaasti lisääntynevät hangen alla. Mikäli myyrätutkijoihin on luottamista, lienee tässä tulossa taas ikimuistoinen sopulivuosi. Paljon ratkaisee jälleen hangenalaisen talvehtimisen onnistuminen.

Ei se silti vielä muutoinkaan niin varmaa ole, että oikein massavaellusta tässä pääsee seuraamaan. Samaa ennustettiin jo viime kesänä, joten saattaa se siirtyäkin vielä.

Onhan tämä pakkanen ollut ihanteellinen testauskausi esimerkiksi Laskuvarjojääkärien Killan Grönlannin retkikunnalle, jotka ovat harjoitelleet hiihtovaellusta ja lumessa nukkumista viime päivät Inarinjärven jäällä.

Autotestaajat ovat myös toinen jengi, jotka tosissaan iloitsevat ennätyskylmästä. Harvoin on tehdastestaajilla mahdollisuus monena peräkkäisenä päivänä kokeilla ajokkeja ääriolosuhteissa.

Aurinko jälleen kuitenkin on nousussa näilläkin palkisilla ja kevät tulee.

Hankikelejä toivotellen **Jaspis**

Susi-Kyrössä - 50°C

Tammikuun kovilla pakkasilla (Pokan uusi Suomen ennätys -51,5°C) havaittiin Susi-Kyrön mittarissakin uusi ennätys, - 50°C. Silti "sudet" liikkuivat. Mikähän mahtaa olla Talaksen ja Kiisan pakkasennätys ja mikä lämpöennätys? Pistäkääpä havaintoja toimitukselle.

Vuosituhannen päättäjäisviikko Susikyrössä

29.12.1999 - 05.01.2000

Tunturilatu järjestää vuosituhannen vaihteen juhlaviikon Susikyrössä. Ulkoilun lisäksi on suunnitteilla muuta ohjelmaa, esim. käynti Hetan kirkossa ja jäälinnassa, luontokeskuksessa, museossa jne., uudenvuoden vastaanotto Susikyrössä, autiotuvassa, Vuontispirtillä ym.

Susikyrön kämpät ovat tietenkin käytössämme ja lisäksi tontille pystytetään suuria lämmitettäviä telttoja tarpeen mukaan. Omiin telttoihin voi luonnollisesti majoittua.

Vuontispirtiltä varataan mökkejä ja hotellihuoneita sellaisia henkilöitä varten, jotka haluavat majoituksen kaikin mukavuuksin.

Tunturilatu on varannut 6 mökkiä ja muutaman hotellihuoneen. Mökeissä on kerrosvuoteet. Varaus raukeaa 15.2.1999 ellei varausmaksua ole maksettu. Halukkaat voivat varata tästä kiintiöstä itselleen majoituksen.

Varaukset on tehtävä helmikuun loppuun mennessä ja maksettava 10 % varauksen arvosta, 2 kk ennen oleskelua puolet hinnasta ja loput paikan päällä.

Varausta tehdessänne muistakaa mainita Tunturiladun varauskiintiöstä.

Vuontispirtin ilmoittamat hinnat:
- hotellimajoitus täysihoidolla 7 vrk/2600 mk/henkilö (aamiainen,eväät,päivällinen,sauna)
- hotellimajoitus täysihoidolla 5 vrk/1948 mk/henkilö
- mökkimajoitus täysihoidolla 7 vrk/1863 mk/henkilö
- mökkimajoitus täysihoidolla 5 vrk/1360 mk/henkilö

Mökit ovat 3-4 hengen mökkejä ja niissä on WC ja suihku, keittomahdollisuus, televisio.

Juhlaviikko alkaa siis 29.12.1999.

Juhlaviikolle osallistujia pyydetään ilmoittautumaan Marita Maulalle: Hippiäistie 6, 00780 Helsinki, p.k. 09-345 1820 tai 040-509 4412.

VUOSITUHANNEN VIIMEINEN VUOSI ON ALKANUT:

V. 2000 VASTAANOTTOJUHLAT SUSIKYRÖSSÄ LÄHESTYVÄT

Järjestelyt ovat alkaneet.Toiveita ja ideoita tapahtumaa odotellaan. Lisää tietoja vastaanottoviikosta Tunturilatu-lehden seuraavissa numeroissa.

VAIN KERRAN VAIHTUU VUOSITUHAT ELÄMÄMME AIKANA!

Jos olet ajatellut tapahtuman aikana majoittua Vuontispirtillä, etkä ole vielä tehnyt varausta, tee se ensitilassa suoraan hotellista, puh. 016- 537 356, fax 016-537 396.
Ilmoita osallistumisesi silti myös Marita Maulalle.
puh. 09-345 1820, 040-509 4412.

Raimo Pahkala
puh. 08-637009

Terttu Civil
03-3420933
Välikatu 8 A 5
37100 Nokia

KEVÄÄN SUURI PYÖRÄRETKI 13.-16.5.1999

Lähdemme aamulla klo 1 0. 00 Turusta ja kuljemme saaristoteitä pitkin Kustavin kautta Uuteenkaupunkiin, josta edelleen rannikkoa pitkin Lyökkiin ja Pyhärantaan, Laitilan kautta Login majalle Koirasaareen, josta tulemme takaisin Turkuun.
Ota matkalle mukaan omat keittimet, ruoat ja majoitteet.
Yöpymispaikoissa on sauna.
Ilmoittaudu mukaan viimeistään 30.4.-99, Kalevi Kanervalle 02-236 6270 tai Paula Jukalalle 02-251 7116, 0400-820 167.

Tunturikerho Logi

Garra biegga

Onkohan tunturilatulaisilla vastaavanlaisia kokemuksia?

Tuuli ennen esiintymistään saattaa aiheuttaa tunturissa jyrinää. Asia tuli puheeksi Kevolla viime vuonna. Alikojotgoahtin jälkeen puhuimme tapauksesta. Joku paikallinen oli ollut vetämässä ryhmää ja oli kuullut asian. Ilmiö on mielenkiintoinen ja milteipä haastava. Ilmeisesti tuuli aiheuttaa maassa tärähtelyä.

Lainaan tähän eräpäiväkirjastani kohdan vuodelta 1978. Olimme tuolloin vaeltamassa Utsjoella. Saamenkieliset sanat eivät välttämättä ole oikein kirjoitetut:

"31. 7. Maanantai. Uhtsib Kalddoaivi kohottelee huippuaan 412 metrin korkeuteen. Hivuttaudumme joen vartta pitkin huipulle. Joku vaeltaja oli jättänyt vieraskirjan huipun merkiksi pystytettyyn kivikasaan. Etelässä nousevat komeat tunturihuiput Urraoaivi ja Kalddoaivi. Edelliset kävijät olivat raapustaneet nimensä vieraskirjaan vuosi sitten (kävivät kahdesti, kynää ei ollut ekakerralla).

Yritämme Skaidetsokalle. Maisema on yksitotisen karua. Pulmankia lähestyttäessä olettaisi maiseman kaunistuvan. Hillat olivat raakoja muualla, mutta täällä näimme ensimmäiset kypsät marjat. Näytti syntyvän kunnon sade, ja yltyvä vedentulo pysäytti meidät viihtyisälle Tavraluobbalille. Omituista jyrinää etelän(?) suunnalta.

1.8.Tiistai. Kello oli 3.41. Jäämeren tuuli rupesi näyttämään vomaansa. Tuli ns. kiire lähtö (kiire on tässä tapauksessa= mukaan saappaat, sukat, hattu ja puukko). Heräsin nimittäin makuupussissani muovin paukkeeseen, nousin ylös ja vetäisin vieraan vasemman saappaan vasempaan jalkaan ja oman vasemman saappaan oikeaan jalkaan. Katosin salamannopeasti ulos. Juoksin pitkin harjanteita tuulessa kiviä hakien. Teltan muovinen sadevara oli lentänyt pois.

MK

TUTTUJA TUNTURISSA

Olin suoriutunut taipaleelle sinä aamuna melkein samaan aikaan auringonnousun kanssa, Lankojärveltä kohti Luirojärveä – päähänpistojen mukaisin mutkin, olin päivätaipaleen tuuminut. Pakkasta lienee ollut lähtiessä toistakymmentä astetta, koska kuului paukuttelevan puita kauempana ja lumi narahteli liu'uttaessani suksiani Suomun rantojen harjanteita seuraillen. Ensimmäinen tavoitteeni oli Palovankkajoen yhtymäkohta, josta jatkaisin jokea ylävirtaan kohti Vaselmapäiden ja Joukahaispään välissä olevia Livikönlampia ja sieltä edelleen Luirolle.

Päivä oli mukavan aurinkoinen pakkastakin sopivasti, oikea ahkionvetäjän toivesää - suksen luisto ja pito parhaimmillaan, en ole koskaan päässyt sinuksi suomupohjien kanssa ja niinpä pito oli osattava laittaa purkista sukseen, vaan tällaisella kelillä ei tule pito-ongelmia, kunhan on pakkaskelin purkki, niin pitää!

Olin päivän mittaan tehnyt niitä mukkia - montakin, keitellyt kahvia aihkin juurella, kuvaillut timantteina hohtavaa tunturiylänköä Ampupäiden suuntaan, viimeinen päähänpisto oli huiputtaa Joukahaispää. Alastulo oli taas enemmän ja vähemmän selviytymistesti - kumisaappaat ja eräsiteet eivät oikein anna nauttia laskuista, jos vähänkään on kuorta hangen päällä. Olisipa ne "tellut" nousi taas kaihoisa ajatus sahatessani nilkat puuduksissa alas kovaa ja jyrkkää rinnettä.

Luisuttelen Luirojärven jäälle Harrilammelta laskevaa puronpohjaa pitkin. On se vain upea tuo Saariselän tunturirykelmä, siinä on jylhyyttä ja majesteettillista arvokkuutta - kuulen jonkun jo kummissaan kysyvän: eikös ne ole kaikki tämän alueen tunturit Saariselkää? Vaan kun eivät ole, Kiilopään tuntumassa olevat ovat Rautatuntureihin kuuluvia ja varsinaiset Saariselän tunturit alkavat täältä, Saariseläksi kutsutun alueen keskivaiheilta, Luiron rantamilta itään. Täältä myös alkavat UK-kansallispuiston mahtavimmat maisemat.

Voidetta olisi lisättävä, mutta vanha tuttu tauti - laiskuus iskee ja jatkan lipsuvilla suksilla kohti Luiron vastarantaa. Joskus ne pitopohjat olisi ihan mukavat... Huojahtelen varmaankin puolikuolleen näköisenä valvontatuvan pihaan, koska pihassa olleet rajavartijat olivat hieman huolestuneen oloisia, kyselivät jotta mihin asti olen matkalla ja ihanko minä yksin tunturissa liikun. Saan puuskutuksen lomasta vastatuksi, että kunhan saan tuon valvontatuvan oven auki olen tämän päivän taipaleen päässä. Mainitsen miehille vielä syyn, miksi olen näin puhki; sukset eivät pitäneet ollenkaan, kun voiteet loppuvat, mutta kun olen niin perusteellisen laiska, en kehanna pysähtyä voitelemaan niitä, varsinkaan kun määränpää oli j o näkyvissä järven toisella puolen. Pyydän rajamiehiä poikkeamaan tuvassa, istumme hetken ja tarinoimme niitä näitä. Miesten lähdettyä laitan tulen kaminaan, sisällä on vielä kohtalaisen lämmin, joku huoltomiehistä lienee käynyt aamupäivällä.

Seuraavan päivän otan rennosti, laittelen rauhassa aamupalaa ja tutustun tuvan ympäristöön tarkemmin. Kierrän myös kaikki tuvat lävitse ja haastattelen vaeltajia, sen takiahan minä varsinaisesti täällä olen – kyselemässä vaeltajien mielipiteitä puistosta ja sen tulevaisuuden kehittämissuunnista. Seuraavana päivänä palatessani päivälenkiltä havaitsen saaneeni seuraa, kahdet sukset nojaavat tuvan seinään, mitähän miehiä tänne suksien kanssa, mietin? Pöydän ääressä istuu kaksi keski-ikäistä miestä, karttaa tutkivat. Vaihdamme hyvät päivät ja muut tuntureiden kuulumiset. Toinen heistä on töissä Metsähallituksessa, sillä ovat tulleet tänne tunturiin lomaansa viettämään. - no ilmankos he suksien kanssa ovat liikkeellä.

Olemme käyneet porukalla saunomassa ja koska tänään on 40:s syntymäpäiväni, kysyn onko miehillä mitään sitä vastaan, jos tarjoan heille hillolettukahvi - syntymäpäiväjuhlat? -Yhteen ääneen molemmat vakuuttavat, ettei heillä ole kerrassaan mitään ehdotustani vastaan!

Istumme popsimassa mahtavaa lettukasaa posket pullollaan. Koko päivän minulla on ollut merkillinen olo, että tunnen tämän Sodankylässä asuvan miehen. Yht'äkkiä muistan ja samantien sanon hänelle: - tiedätkös, kun minulla on sinusta valokuva! Hänen ilmeensä olisi ollut valokuvan arvoinen, kohti suuta matkalla ollut haarukka pysähtyi puoleenväliin määränpäätänsä ja kummastunut ilme kasvoillaan hän lappilaiseen tapaan sanoi: - Niinkö vain on sinulla valokuva, mitenkä se niin on? Voitonriemuinen ilme kasvoillani aloin selvittää tätä kummallista sattumusta:

– "Muistelepas vuotta 1986 - huhtikuu! Olimme veljeni kanssa lähteneet Kiilopäältä kohti Porttikoskea Kulasjoen kautta, matkalla hieman "pyörähdimme", sen verran kumminkin, että ennätimme tuvalle vasta iltamyöhään. Tupa oli tietenkin täynnä kuin Turusen tussari, mutta jotenkin saimme soviteltua itsemme laverille. Aamulla nukuimme myöhään, suurin osa porukasta oli jo häipynyt, mutta sinä olit vielä poikasi kanssa. Oli yön aikana satanut uutta lunta ja tehnyt vielä kunnon suojan, hankeen laittamani mittari näytti +3'C. Porukalla koetimme keksiä voiteen, joka olisi pitänyt, oli aika toivotonta, joko suksi ei pitänyt tai sitten lumi paakkuuntui pilapiirrosta muistuttaviin möykkyihin suksen pohjaan." Sakarin – se oli hänen nimensä ilme kirkastui muistamisen merkiksi:

– "Jo vain minä nyt muistankin teidät, te olitte Luirolle menossa kuten mekin olimme suunnitelleet, mutta me sitten käännyimme takaisin kohta muutaman kilometrin jälkeen Porttikoskelta lähdettyämme."

– Näin oli, minä vielä paluutanne kummastelin, kun tekin vasta toista päivää olitte taipaleella, mutta helppohan teidän oli palata takaisin melkein milloin vain, kun aivan puiston naapurissa asutte. Katsoitte kelin sen verran kehnoksi, että päätitte tulla myöhemmin uudelleen, niinhän te muistaakseni tuumailitte. – Niinhän sitä taidettiin tuumia, vain käymättä se sinä keväänä jäi, oli siinä kaikenlaista estettä koko kevään.

No vain siitäkös alkoi juttu kulkemaan, oltiinhan me sentään vanhoja tuttuja jo vuosikymmenen takaa...

Jo vain se on mukavaa, kun on tuttuja sielläkin kun ei tiedä heitä olevankaan, ja vain se vasta mukavaa olisikin, kun pääsisi taas tuttuja tapaamaan – sinne tunturiin.

Jukka Albrecht

alusasu vaativaan liikuntaan, harrastukseen ja työhön
Koko perheelle
MJ -SPORT
Vehkakatu 1, Jyväskylä
p. 014-215 055
fax 014-213 827
Kerrospukeutumisen tärkein osa
MJ-Sport
LÄMPÖALUSASUTARJOUS
Ryhmäalennus 25 %
MJ-Sport "lämpöasuperhe" polypropeenista
Kerrasto - haalari - tuulisuojahousut - poolopaita - kypärähuppu
Kerrospukeutuminen alkaa oikeanlaisesta alusasusta. Polypropeenista valmistetut alusasut siirtävät hien iholta seuraavaan, alusasun päälle puettuun puuvillaiseen vaatekertaan, josta se haihtuu. Näin iho pysyy aina kuivana ja lämpöisenä, mm. hiihtäessä, lasketellessa, veneillessä, metsätöissä ja lenkkeillessä.
Tietenkin pidennetty selkäkappale
100 % Polypropeeni
KUNTOKERRASTO
LIIKUNTAAN – TYÖHÖN – VAPAA-AIKAAN – URHEILUUN
• SEURA-ASUT
• YRITYSASUT
• KAMPANJATUOTTEET
• LIPPIKSET
• T-PAIDAT
• TARRAT, VIIRIT
STANDAARIT
TUOTTEIDEN YHTEYDESSÄ TÄYDELLINEN ® PAINATUSPALVELU
RYHMÄALENNUS 25 %
Kaikkeen liikuntaan
MJ -SPORT ulkoilu- ja ® urheiluasut
30 VUOTTA
Norm. hinnat; kerrasto 145,- haalari 135,- huppu 39,- suoja-alushousu 79,-. Tilaa esitteemme ja hinnastomme
puh. 014-215 055
Sähköpostiosoitteemme:
mj-sport@co.inet.fi

Latujuttuja Kyrön perältä ja talkooasiaa

Ajattelinpa tässä näin koko Tunturilatu ry:n jäsenistölle kertoa vähän siitä, miten Susi-Kyrön alueen latureitistöjä hoidetaan. Olen viime aikoina henkilökohtaisesti ollut vähän tietoja valottamasssa puoleen ja toiseen tarkoittaen olemista Tunturiladun äänitorvena Kyrönperän Latupoolin asioissa.

Viime syksynä siirtyi latujenhoitotamppari Vuontispirtin omistukseen ja sitä kautta lähinnä Latupoolin omistukseen, sillä se saatiin ostaa Ahovaaran Hissien toiminnan lakattua kyseiseltä hissiyhtiöltä. Tampparin lähiosoite on Vuontispirtti, jonka kaksi talonmiestä myös vastaavat koneen kuljettamisesta ja sen remonttiongelmista.

Syksyllä Latupoolin kokouksissa keskusteltiin kovasti talousasioista ja turhaan ei keskustelua nähtävästi puolin ja toisin käyty, sillä viimeisestä tiedotteesta käy ilmi ennätysmäisen aktiivinen maksuihin osallistuminen.

Malin Kuopioon

Kyrönperän Latupoolin sihteeri ja samalla Vuontispirtin viimeisin toimitusjohtaja **Pia Malin** on jättämässä nykyiset tehtävänsä ja siirtyy Kuopioon Kultajousi Oy:n palvelukseen vastuualueenaan kaksi liikettä Kuopiossa ja yksi Kajaanissa.

Pia on toiminut sihteerin hommissaan jämäkän liikemiesmäisesti ja saanut hyvän alun aikaiseksi. Jatkoa on helpompi toisten tehdä, jolloin eteen tulee ainakin enemmän latujen kunnostuksia, pidempää hiihtokautta ja latuverkoston laajennusta.

Kyrönperän Latupoolin hallitukseen kuuluvat **Unto Autto** puheenjohtajana, **Selma Kelottijärvi**, **Soini Kukkonen**, **Sirpa Rastas** ja **Leo Laakso**.

GSM ja latumuistamisia

Kaikkia kännykän haltijoita ilahduttaa tieto Ahovaaran laelle nousevasta Soneran GSM-mastosta, mukaan lienee tulossa myös Radiolinja, tieto tosin tästä ei ole varma.

Ahovaaran länsirinteessä kulkee loppiaisesta laskien jopa kuusi viikkoa raskasta liikennettä ja samalla länsilatu ei ole käytössä.

Harrisaajon ja Raattaman välillä ei alkutalvesta ole liioin latu ollut auki, sillä märän kesän jälkeen ei raskas kone ole uskaltautunut jängälle. Eiköhän asia ole kunnossa helmikuussa, varsinkin näiden meidän puolisataisten miinusasteisten päivien jälkeen.

Tynnyrikierroksella on muutoksia reiteillä, sillä siellä on yhteismetsä tehnyt hakkuita.

Ladut avataan yleensä vasta lumisateiden jälkeen, joten konetta ei kannata sadatella paikalle pyryn aikana.

Ensi kesäkuussa pidetään Kyrönperällä latupohjien kunnostustalkoita. Ne ovat kaikille latuja käyttäville ja maksuihin osallistuville tahoille avoimia. Tässäpä kesäaktiviteettia ja samalla mukavaa sosiaalista toimintaa kaikille paikkaseudulla piipahtaville tunturilatulaisillekin.

Päivät ovat 8. ja 15.6.99 alkaen klo 9.00, työnjohtajana toimii **Heino Autto** ja työt jaetaan Vuontispirtillä.

Loppukaneettina kerron, että Tunturilatu on tämän vuoden maksunsa maksanut, jäsenistö voi rauhassa hiihdellä hankia hiljalleen pitkin hyviä latuja. Hauska olisi, jos joutaisitte ladun kunnostuspäivillekin mukaan.

Onhan se meidän kaikkien etu, että Susi-Kyrön naapurissa kulkevat hyvät koneladut. Saa vaeltaja kuitenkin umpihangessakin ihan tarpeeksi hiihtää. Ja ollessamme myös me sen vakavan asian edessä, että niin oma porukkamme kuin koko Suomen väestökin vanhenee, niin koneladuille on kiva kämpän ovesta lähteä, jos ei enää niin jaksaisikaan niille tiettömille taipaleille pyrkiä.

Jaspis

HEIKHAN PÄTKÄT

Aiun Uula

Kylillä tuli Aiun Uulaa vastaan eräs tuttava, joka oli kuullut Uulan huonosta koiraonnesta.

– Jouvuit kuulemma lopettamaan koiras. Tulik´se vihaseks, uteli tuttava.

– Nah, ei se siithä kummemmin riemastunukkaan, vastasi Uula, jonka ei pitänyt vieraan puuttumisesta perheen sisäisiin asioihin.

☆

Muuan Matsu oli kylällä surullisen kuuluisa siitä, että oli rahavelkaa lähes jokaiselle, mutta takaisin maksun kanssa oli suuria vaikeuksia. Aiun Uula peräsi kerran vanhoja saataviaan Matsulta.

- Nah, jos et het maksa velkhaas, ni mie kerron kylällä, jotta sie maksoitki mulle. Sithe sie killa oot lirissä. Jovvain ootki.

Kolbman mukana lappiin

Kolbman hiihtoviikko

TUNTURILADUN **SUSIKYRÖN** KÄMPÄLLÄ ENONTEKIÖLLÄ, PALLAS-OUNAS KANSALLISPUISTON UPEISSA MAISEMISSA.

Lähtö Tampereelta linja-autolla perjantaina 16.4.1999, klo 21.00 linja-autoasemalta.
Paluu Tampereelle 25.4.1999 aamulla. Menopaluu hinta on 400 mk.
Lisätiedot ja ilmoittautuminen
helmikuun loppuun mennessä: Erkki Kauppila (03) 317 1542 tai 0400 635 524

☆ ☆ ☆ ☆

Kolbman mukana alpeille

CHAMONIX

KOLBMAN VAELLUSMATKA RANSKAN ALPEILLE

18.-30.7.1999

Tunturikerho Kolbma järjestää heinäkuussa bussimatkan Ranskan Alpeille. Matkan kohteena on **Chamonix, Mont Blanckin** juurella.
Lähtö Tampereelta sunnuntai-iltana 18.7.1999. Reitti kulkee Ruotsin ja Saksan kautta. Perillä ollaan 8 yötä. Paluumatka alkaa 28.7.1999 ja Tampereella ollaan 30.7. Majoitus perillä joko retkeilymaja tai hotelli. Päiväretkiä tehdään lähivuoristoon.
Hinta, joka sisältää bussimatkan, lauttamaksut ja majoituksen perillä, on majoitusvaihtoehdosta ja osallistujamäärästä riippuen 3500 – 4500 mk/henkilö.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen **maaliskuun loppuun** mennessä:
Riku Altonen puh (03) 265 4582
Erkki Kauppila puh (03) 317 1542 tai 0400 635 524
Ilmoittautuneille lähetetään tarkempi ohjelma ja ohjeet maksun maksamisesta huhtikuun alussa.

Taas on vuoden ensimmäinen lehti saatu kokoon, kiitos kirjoittajien ja kuvaajien. Ja jos kaikki olisivat lähettäneet aineiston määräpäivään mennessä, lehti olisi ollut lukijoilla jo noin 8.2. Eli itse kukin aineisto aina määräpäivään mennessä, mieluiten viimeistään viikkoa ennen. Kun lehteä tekee oman työn ohessa talkoovoimin, niin sen haluaisi tehdä kunnolla ja rauhassa eikä kiireessä öisin.

Uusia kirjoittajia on taas ilmaantunut ja kolme sivua jäi odottamaan seuraavaa numeroa. Tämä on ilhaduttavaa ja vastaisuudessakin toivon, että Tunturiladun jäsenet intoutuisivat kertomaan kokemuksistaan tai jakamaan retkitietoutta ja vinkkejä muillekin.

Kerhotkin voisivat ottaa kuvia omista tapahtumistaan. Yhden mustavalkofilmin kuvaaminen ja filmien kehittäminen kuviksi tallentaa jälkipolville muistoja. Muutama kuva yhden liuskan jutun kera on jo puolen sivun juttu lehdessä.

Kevät keikkuen tulevi ja korpit lentelevät jo soidinlentoaan. Ensimmäiset pöllöjen huhuilut on jo kuultu ja talven pahimmat pakkasetkin taitavat olla takanapäin. Seuraava aineistopäivä on huhtikuussa. Jään odottelemaan postia.

Antti Karlin

Login hiihtoviikko Susi-Kiisalla

Linja-auto Login hiihtoviikolle (3. - 10.4.) lähtee torstaina 1. 4, klo 19. 00 Turun Kupittaankadun ja Kaskenkadun risteyksestä. Tampereen rautatieasema noin klo 21. 00, Jyväskylän rautatieasema klo 23.00. Matkan varrelta mahdollisuus lähteä vaelluksille esim. Saariselälle, Muotkalle tai Paistunturin alueelle. Takaisin Kiisalta lähdemme 10.4. Ilm. Paula Jukala,puh. 02 - 251 7116 tai 0400 - 826 167 tai Kalevi Kanerva, puh. 02 - 236 6270.

Login bussi Kesäpäiville

Login bussi kulkee reittiä Turku - Tampere - Jyväskylä - Kuopio ja määränpäänä ovat Kesäpäivät 13. - 15.8. Nurmeksessa. Ilm. Paula Jukala,puh. 02 - 251 7116 tai 0400 - 826 167 tai Kalevi Kanerva, puh. 02 - 236 6270.

RETKIMUISTIO vuonna 1999

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Lista ei ole täydellinen varsinkaan loppuvuoden tapahtumien osalta. Tapahtumien yhteyshenkilöt saatte selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä sivulla 4.

Helmikuu		
12-14.	Jäähiihto	Kavtsi
20-21.	Jäähiihto	Ovtsi
Maaliskuu		
19-27.	Hiihtoviikko Susi-Talaksella	Geatki
12.vko	Hiihtoviikko Susikyrössä, peruutusp.	Tsietsa
13.vko	Hiihtovaellus Lapissa	Ovtsi
28.	Saaristohiihto	Vihtta
20.-27.3.	Hiihtoviikko Susi-Kiisalle	Njalla
Huhtikuu		
1-5.	Hiihto- ja laskettelumatka Kolariin	Geatki
3-10.	Hiihtoviikko Susi-Kiisalla	Logi
10-17.	Hiihtoviikko Susi-Kiisalla, peruutusp.	Kuokte
17-24.	Hiihtoviikko Susikyrössä	Kolbma
17-24.	Vaellus Sarekin kansallispuistoon	Kolbma
17-24.	Hiihtoviikko Ylläksellä ja Äkäslompolossa	Njeallje
14.vko	Hiihtoviikko Saariselällä	Kuovza
17-18.	Kevathiihto Taivalmäessä	Tsietsa
Toukokuu		
5-12.	Hiihtovaellus Käsivarressa	Njalla
12-13.	Melontaretki Karkkilassa	Kuokte
13-16.	Pyöräseikkailu Turun puolessa	Logi
28-30.	Melontaretki Kokemäenjoella	Geatki
Kesäkuu		
5-6.	Retki Pyhä-Häkin kansallispuistossa	Vihtta
	Viikonloppuvaellus Kolin kansallispuistossa	Kumpe
18-20.	Aloittelijoitten vaellus Susikyrössa	Njalla
Heinäkuu		
28.6-8.7.	Vaellusmatka Keski-Eurooppaan	Kavtsi
	Melontaretki Porvoon saaristossa	Kuokte
10-17.	Rastegaissan huiputus Susi-Kiisalta	Geatki
16-17.	Melontaretki Kolovedella	Njeallje
18-30	Vaellusmatka Ranskan Alpeille	Kolbma
25-31.	Pyöräretki Ahvenanmaalle	Njalla
23-31.	Naisten vaellus I Kevolle	Geatki
23.7-1.8	Vaellus Kebnekaiselle, peruutusp.	Vihtta ja Logi
	Nuorten vaellus	Kuhtta
28.vko	Pyörä- tai kanoottiretki	Ovtsi
Elokuu		
16-22.	Vaellus Kevolle ja Rastegaissalle	Njalla
28-29.	Retki Lauhavuoren kansallispuistoon	Vihtta
Syyskuu		
3-11.	Naisten vaellus II Lemmenjoen kansallisp.	Geatki
3-11.	Urhojen vaellus Hetta-Pallas	Geatki
18-19.	Kanoottivaellus Kapsajoki-Ounasjoki	Njalla
36. vko	Ruskaviikko Susi-Talaksella	Logi
11-18.	Ruskaviikko Susi-Talaksella	Okta
11-18	Ruskaviikko Susikyrössä	Ovtsi
Lokakuu		
	Viikonloppuretki Tiilikan karpalosoille	Tsietsa

Vinkki: Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla. Hyppää kyytiin, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan.

Retkitoimikunta

Tunturiin tuulettumaan!

Ylioppilaskirjoitusten ja pääsykokeitten jälkeen kolme kajaanilaistyttöä lähtee viikon vaellukselle UKK-puistoon. Tule mukaan kesäkuussa ennen Juhannusta vaeltamaan, opettelemaan retkitaitoja, istumaan tulilla, ylittämään vesistöjä, katselemaan ylhäältä alaspäin.....
Soittele ryhmän vetäjälle, Raimo Pahkalalle, puhelin kotiin 08-637009 ja töihin 020541 6707.

Retkitoimikunta

TUNTURILADUN KEVÄTPÄIVÄT JA KEVÄTKOKOUS

12 - 14.3.1999

Järvenpään Seurakuntaopistolla

OHJELMA

Perjantai 12.3

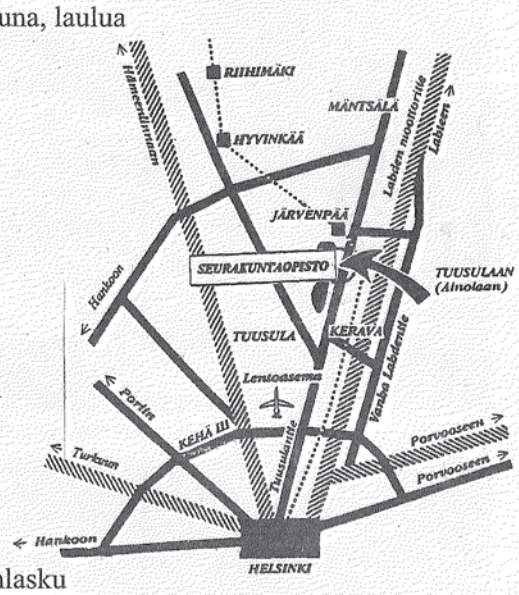
18.00 - 21.00	Vastaanotto, iltapala itsepalveluna, laulua

Lauantai 13.3

08.00 - 09.00	Aamupala
09.00	Avajaiset, lipunnosto
09.30 - 11.30	Sauvakävely ja muuta Luontopolku
12.00 - 13.00	Lounas
13.30	Kokouskahvi
14.00 - 16.00	Kevätkokous
16.30 - 17.30	Päivällinen
17.00 - 19.00	Saunat
19.30 -	Iltamat, tanssia, laulua, buffetti

Sunnuntai 14.3

08.00 - 09.00	Aamupala
09.00 - 09.30	Hartaus
09.30 - 11.30	Sauvakävely ja muuta Luontopolku
12.00 - 13.00	Päättäjäiset, lähtökahvi ja lipunlasku

Osanottomaksu on 40 mk / henkilö sisältäen kokouskahvin, saunan, ohjelmat ja lähtökahvin.

Majoitusvaihtoehdot:
Kahden vrk:n majoituspaketti 2 hengen huoneessa, hotelli tasoa, 350 mk / henkilö.
Oppilasasuntolassa yhteis-WC ja suihku, 2 hengen huone, 240 mk / henkilö.
Yhteismajoitus, omat patjat ja makuupussit, 90 mk / henkilö.
Oma telttapaikka maksuton.
Lauantaina saapuvat puolet majoitushinnoista.

Ruokailupaketti 190 mk sisältäen perjantaina iltapalan (a´ 30 mk), lauantaina ja sunnuntaina aamupalan (a´ 30 mk) ja lauantaina kaksi ateriaa (a´ 50 mk).
Aterioita myydään myös erikseen.

Ilmoittautumiset helmikuun loppuun mennessä, toivotaan hoidettavan kerhojen kautta.

Lisätietoja: Sirpa Alapuranen p. 050 - 5627008 tai Marja Lammivaara 09 - 5881931
Riistavuorenkuja 8 A 9, 00320 Helsinki

Tervetuloa Tuusulajärven kulttuurimaisemiin !

Tunturikerho Kavtsi

PERHELEIRI KESÄLLÄ LAPISSA

Kohderyhmä:	lapsiperheet	Osanottomaksu:	aikuiset 100,-
Paikka:	Susikyrö		lapset 50.-
Ajankohta:	20-25.7.1999		(sisältää ruoat, erikoisruokavalioista ilmoitettava erikseen)

Ilmoittautumiset: 15.5.1999 mennessä
Leirille mahtuu yhteensä 20 henkilöä
Leirin tarkoituksena on tarjota vanhemmille mahdollisuus retkeillä päivisin ympäröivässä tunturimaastossa ja samanaikaisesti leirin järjestäjät huolehtivat lapsista. Eri-ikäisille lapsille on tarjolla erilaista ohjelmaa. Yhteistä iltaohjelmaa järjestetään.
Tulkaa kokemaan kesäinen Lappi koko perheen kanssa!
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Marjut Nummela p. 06 - 4238 183 tai 040 - 5878 183.

Nuorisoasiaintoimikunta

VOOUU KAIKKI HYVINKÄÄN- RIIHIMÄEN REVIIRIN SUDET

Kiinnostaisiko tavata susikavereita, tuttuja ja tuntemattomia? Tunturikerho Kuokte järjestää Susitapaamisen sunnuntaina maaliskuun 28 päivänä 1999 alk. 14.00-18.00, Nuorisotalo Sillassa Siltakatu 9 Hyvinkää. Keskustellaan entisistä ja nykyisistä tapahtumista liittyen susiasioihin. Katsotaan videolta alkuaikojen vaelluksia ja mahdollisia diakuvia. Niin, tuokaa mukananne omia kuvianne, jos mahdollista susivihkiäisiin liittyviä. Nautittavan tarjoilun järjestämiseksi pyydämme ennakkoilmoittautumista 15.3.99 mennessä joko puhelimitse Juhani Harju, 0400-483888 tai kirjeitse osoitteella os. Viertolankatu 19. 05800 Hyvinkää. Tervetuloa laumoittain.

TOIMINTAMUISTIO

1999

12.-14.3.	Kevätpäivät Kavtsin järjestäminä Järvenpäässä
13.3.	Kevätkokous kevätpäivien yhteydessä
20.-27.3.	Njallan kerhoviikko Susi-Kiisalla
20.-27.3.	Tsietsan kerhoviikko Susikyrössä
3.-10.4.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla
10.-17.4.	Kuokten kerhoviikko Susi-Kiisalla
17.-24.4.	Kolbman kerhoviikko Susikyrössä
12.-19.6.	Suomi Meloo
25.-27.6.	Erämelonnan SM-kilpailut Muoniossa
2.-4.7.	Suomen Ladun leiripäivät Suonenjoella
20.-25.7.	Tokka -99 nuorisotoimikunnan perheleiri Lapissa
13.-15.8.	Kesäpäivät Kumpen isännöiminä Nurmeksessa
4.-11.9.	Kumpen kerhoviikko Susi-Kiisalla
4.-11.9.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella
9.-12.9.	Erävaelluksen SM-kilpailut Mikkelissä
11.-18.9.	Ovtsin kerhoviikko Susikyrössä
11.-18.9.	Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
2.-3.10.	Syyskokous ja susiaiset Alppaksen isännöiminä
29.12.-5.1.	Vuosituhannen päättäjäisviikko Susikyrössä

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n kevätkokous pidetään lauantaina 13.3.1999 keilo 14.00 alkaen Järvenpään seurakuntaopistolla, osoite Järvenpääntie 640, 04400 Järvenpää.
Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7§:n kevätkokoukselle määräämät asiat. Kokouskahvit klo 13 alkaen.
TERVETULOA! **Johtokunta**

KAUPPA AVOINNA

Niin arkena kuin sunnuntaina

Tilaukset puh. 014-610406, tai
os. Terttu Hokkanen Keskussair.tie 15 B 13 40600 JKL

Niin kerhoihin kuulumattomat kuin kuuluvatkin jäsenet, ottakaa yhteys allaolevien TL:n myyntitarvikkeiden tilausasioissa. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksenmukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	**á hinta**	**Viitenro**
Jäsenmerkki	10,-	123
Pinssi	10,-	136
Postikortit = kämpät 3 eril.	1,-	123
Eräretkeilyn perusteet	70,-	152
Balggis-polku	10,-	165
Juhlakuksa	70,-	204
Susimerkki	30,-	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	40,-	123
Kämppien avain	500,-	107
Jäsentarrat (mallit takasivulla)		123
- isompi (172 x 54 mm) 8 mk/kpl		
- pienempi (42 x 17 mm) 12 mk/ 12 kpl liuska		

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Marita Maulalta.

HIEMAN VIELÄ MAKSUASIOITA
Tunturiladun pankkitili on PSP 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa PSP:n jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN = KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT
Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 20,-/vrk/hlö.

Kämppien viitenumerot ovat:	Susikyrö	505
	Susi-Talas	602
	Susi-Kiisa	709

Odottelen yhteydenottoja!
Pakkasterveisin! **Terttu Hokkanen**

Susien pesä löytyi Madeiralta

Marraskuisena lauantai-aamuna 14.11.98 Helsinki-Vantaa lentoasemalle kokoontui 35 tunturilatulaista. Olimme lähdössä levadavaellukselle Madeiran saarelle Civilin Tertun ja Leinosen Eliaksen johdolla.

Sinivalkoisin siivin matkasimme Lissabonin kautta kuudessa tunnissa. Perillä Funchalissa oli lämmin päivä ja aurinko paistoi. Seuraavana päivänä alkoi viikon sadejakso, jonka hyvin madeiralaisille soimme, sillä edellisen kerran saarella oli satanut helmikuussa. Majoituimme Terrace Mar huoneistohotelliin.

Terttu ja Elias olivat suunnitelleet matkan viimeisen päälle. Meillä oli yhtenäinen asu tumman siniset ja punaiset T-paidat ja lippikset, sekä Sastan lahjoittamat punaiset liivit.

Niinpä kun sunnuntaiaamuna lähdimme ensimmäiselle levadavaellukselle, olimme kuin Suomalainen hirviporukka. Herätimme värikkäillä asuillamme huomiota busseissa ja kaupungilla liikkuessamme.

Olimme aikamoinen letka kun levadoja kiertelimme. Ihastelimme mahtavia maisemia. Kaikkialla näkyi banaani- ja perunaviljelyksiä, joiden keskellä pieniä, kauniita taloja. Rinteillä osittain maan sisässä olevissa navetoissa asui "onnellisia," lehmiä. Tosi onnellisia olivat ne paksujalkaiset, jotka laidunsivat 1.000 metrin korkeudessa. Maidon mausta ei kyllä erottanut kumman maitoa joi.

Näytti, että jokainen metri maa-alueesta oli käytetty vihannesten viljelyyn. Rinteitä kiipeillessä, suurella kunnioituksella ajattelimme paikallisten ihmisten työntekoa. Elanto oli kovan työn takana. jyrkillä rinteillä oli suorastaan ihme, miten ihmiset pysyivät pystyssä niillä liikkuessaan. Tiet kulkivat rinteillä serpentiinimäisesti ja U-käännöksissä oli 200-800 metrin äkkiputous alas laaksoon. Kävelyalue oli 1/2 - 1 metrin levyinen. Toisella puolella jyrkkä rinne ja toisella äkkiputous. Tilanne oli henkeäsalpaava monestakin syystä.

Bussinkuljettajat olivat omaa rotuaan. Ammattitaitoa vaativat kapeat kadut sekä jyrkät rinteet. Ajamisen ohella kuskeilla riitti huomiota niin matkustajille kuin ohikulkijoille. Pikkulapset saivat ystävällisen pään pyöräytyksen, isommat pojat oppitunnin kohteliaasta käyttäytymisestä äidin ja lapsen poistuessa autosta. Ulkona näkyviä eläimiä kuski matki niiden äänellä. Välillä hän oli nukkuvinaan kuorsaten, josta hän herätti itsensä poskeaan läimäyttämällä. Kadunrakentajia hän moitiskeli laiskasta työtahdista. Äänitorvea käytettiin viestintävälineenä paljon. Hyväntuulisia veikkoja ne kuskit olivat.

Jyväskylän tytöt kokivat huoneistohotellin hankalaksi itsellisille naisille. Asuminen edellytti paria, siksi parittomien piti pariutua eli kulkea yksissä.Oli vain yksi korttiavain huoneistoa kohti. Valot syttyivät ja sammuivat kortilla. Iltauninen ei voinut nukkua ennen kuin toinen oli sisällä. Kumpen tytöt pitivät huumoria yllä toistenkin iloksi. Heillä oli oma pankkiiri mukana (yhteinen tallelokeron hoitaja), joka kiireisimpinä aamuina ilman rihman kiertämää jakoi rahaa asiakkaille. Katolla oleva uima-allas oli juhlapaikkana, kun vietimme Tertun syntymäpäiviä. Suurella huolella, salaa valmistellut juhlat olivat ikimuistoiset Laulujen ja puheiden lomassa vieraili itse "Ella Eronen", lausuen Tertulle kirjoittamansa juhlarunon. Ohjelmaa riitti koko viikolle. Paljon jäi näkemättä ja kokematta. Lidon maauimala merialtaineen jäi vähälle käytölle. Olikohan sen ahkerin käyttäjä Härkösen Ritva.

Pääohjelmamme olivat levadakävelyt. Sadesääkään ei meitä masentanut eikä estänyt lähtemästä matkaan. Seuraavassa Tertun kertomus vaelluksistamme.

"Levadat, joita pitkin kuljimme, ovat kastelukanavia, joilla vuoristolähteiden vesi johdetaan kuiville viljelyalueille. Ne ovat korkeuskäyriä myötäileviä sementistä valmistettuja kouruja ja niiden varrella on polku. Viikon aikana kuljimme neljällä levadalla.

Sunnuntaina kävelimme n. 10 km. pitkän ns. kaupunkilevadan. Se päättyi kylään nimeltä Camara de Lobos = Susien pesä.

Tiistaina olimme n. 21 km. pitkällä Levada de Nortella ja keskiviikkona levadalla: Levada de Tornos. Tällä reitillä oli pituutta 14 km. ja matkalla oli pitkä pimeä tunneli, jota varten oli jokaisella varattuna mukaan lamppu..

Perjantaina oli tarkoitus huiputtaa saaren korkein huippu, Pico Ruivo, 1862 m, mutta sää esti sen.

Ajoimme varaamallamme bussilla saaren itäpuolelle ja kävelimme levadan, Levada do Canical. Matkaa n. 12 km.

Kävelyä levadoilla tuli n. 60 km. Päivälämpötila yli + 20 C.

Kävelyretkillä meillä oli selässä reppu, jossa sadevaatteet, eväät ym. tarpeellista. Jalkineina vaelluskengät tai tukevat lenkkikengät".

Kaunis, jylhä maisema Levada de Tornoksella matkalla Montesta Camachaan.

Tunturilatulaiset levadakävelyllä. Levada de Norte.

Madeiran kasvillisuus on kuuluisa värikkäistä kukistaan. Tosin paras kukinta-aika oli jo ohi. Rytkölän Irma tiesi paljon kasveista. Tässä hänen kertomuksensa:

"Kasvillisuudesta johtuen tuntuu välillä, että kulki kuin Liisa ihmemaassa. Yllä kaarteli huonekumipuu suurena puuna (oiva sateensuoja), samoin limoviikuna. Vierestä löytyi ihmeköynnös ja ilmapalloköynnös, hottentottiviikuna, pullokapokki, kuumepuu ja jäykkälamppuharja. Oli tulitrumpettia ja tulppaanitrumpettia, enkelipasuunaa ja tuomiopasuunaa.

Satoa nuokkui banaaneissa, annona- ja appelsiinipuissa puhumattakaan, että rahapuu oli yltäkylläisessä kukassa. Minkähänlainen sato mahtoi tulla? Levadojen reunoja reunusti sinisarja kilometrikaupalla. Kysymyksiä herätti kasvien nimet, senna, taaro, semele araka ja tekoma. Onneksi oli tuttuja keittiön ruukuista, kiinanruusu ja joulutähti."

Paljon ehti viikon aikana nähdä. Kerrottavaa riittäisi enemmänkin. Yhdessä totesimme matkan olleen erittäin antoisan. Kiitokset Tertulle ja Eliakselle onnistuneesta matkasta. Etukäteen hyvin suunniteltu on puoliksi tehty, piti jälleen paikkansa. Niinpä tulomatkalla lentokoneessa kyseltiin, mihin päin seuraavaksi lähdemme? Siinä oli selvä osoitus hyvin onnistuneesta matkasta ja porukka oli tyytyväinen.

Retkeläisten ajatuksia koonnut

Eila ja **Ritva** Njealljesta.

Lukijoille

1998 kevätpäivien yhteydessä kerroimme suunnitelmastamme marraskuussa tehtävästä Madeiran matkasta. Olimme tehneet alustavat paikkavaraukset 35:lle hengelle. Kiinnostus oli hyvä heti Karttulassa ja noin 2 viikon kuluessa olivat kaikki paikat varattuja. Peruimme Tunturilatu-lehteen lähetetyn matkaa koskevan ilmoituksen paikkojen tultua nopeasti varatuiksi. Tuntuisi että tällaisille tunturilatulaisten yhteisille liikunnallisille etelän lomaviikoille olisi kysyntää.

Matka oli onnistunut. Terveisiä vain kaikille mukana olleille.

Terttu Civil
Elias Leinonen

Jäsentarrat myynnissä

– isompi (172 x 54 mm) 8 mk/kpl
– pienempi (42 x 17 mm) 12 mk/ 12 kpl liuska

Tarkemmin ilmoituksessa "Kauppa avoinna" sivulla 11.